

MTTK

MAATALOUDEN TUTKIMUSKESKUS

Tiedote 16/87

AARO LEHMUSHOVI
Puutarhaosasto

Ryhmäruusujen lajikekokeet vuosina 1981—84

JOKIOINEN 1987
ISSN 0359-7652

MAATALOUDEN TUTKIMUSKESKUS

TIEDOTE 16/87

AARO LEHMUSHOVI

Ryhmäruusujen lajikekokeet vuosina 1981-84

Puutarhaosasto

21500 PIIKKIÖ

(921) 727806

ISSN 0359-7652

RYHMÄRUUSUJEN LAJIKEKOKEET VUOSINA 1981-84

Aaro Lehmushovi

Tiivistelmä

Maatalouden tutkimuskeskuksen puutarhaosastolla on vuodesta 1961 alkaen ollut käynnissä ryhmäruusujen lajikekokeita. Vuonna 1981 perustetussa kokeessa oli mukana kaikkiaan 17 ruusulajiketta. Parhaaksi punakukkaiseksi lajikkeeksi osoittautui 'Tornado'. Lähes samanveroinen oli 'Interama'. Molemmat olivat talveskestäviä sekä kukinta- ja kasvuominaisuuksiltaan hyviä. Runsaasti kukkiva ja kestävä lajike oli myöskin valkokukkainen 'Snowdance'. Maininnanarvoisia olivat lisäksi punakukkaiset 'Ingrid Weibull', 'Bad Wörishofen', 'Montana', 'Gruss an Bayern' ja 'Rosi Mittermaier'. Monet näistä ovat olleet hyvin suosittuja ruusuja viime vuosina.

Vuoden 1982 kokeessa oli mukana 27 ruusulajiketta. Kaikkien ominaisuuksiensa puolesta ylivoimaiseksi osoittautui valkokukkainen puistoruusulajike 'Swany'. Keltaisista lajikkeista voidaan mainita runsaasti kukkivat 'Bright Smile' ja 'Polygold'. Näiden talvenkestävyys on vain keskinkertainen. Oranssinpunaisista suositeltavia ovat 'Amsterdam' ja 'Orange Sensation'. Punakukkaisista ruusulajikkeista parhaimpia ovat olleet 'Allotria', 'President Kekkonen', 'Dalli Dalli' ja 'Rosamunde'. Näillä kukinta on ollut runsasta ja talvenkestävyys kohtalainen tai hyvä. Hieman heikompina lajikkeina mainittakoon lisäksi 'Tom Tom' ja 'Bad Füssing'.

Johdanto

Ruusut ovat edelleen säilyttäneet asemansa koristekasveista halutuimpina ja jaloimpina. Vaikka kustannusten nousu on viime vuosina vähentänyt niiden määrää kaupunkien ja kuntien puistoissa, omakotipuutarhoissa ja julkisten laitosten koristeistutuksissa ruusuilla on jatkuvasti merkittävä asema.

Ruusut tuodaan melkein yksinomaan ulkomailta. Niiden tuonti on sekä määrällisesti että rahallisesti huomattavan suurta. Lajikevalikoima on myöskin hyvin suuri, ja monelle tuottaa vaikeuksia löytää sopivimmat, parhaiten viihtyvät ja kauneimmat ruusulajikkeet omiin tarkoituksiinsa.

Maatalouden tutkimuskeskuksen puutarhaosastolla on vuodesta 1961 lähtien ollut käynnissä ryhmäruusujen lajikekokeita (KALLIO 1966, 1967, 1970, 1972,

1973a, 1973b ja 1980, KALLIO & KARHINIEMI 1977). Lajikkeita on vuosien kuluessa ollut kokeissa huomattava määrä. Tähän mennessä kokemuksia on saatu jo lähes 300:sta eri ruusulajikkeesta. Lisäksi kokeita on suoritettu mahdollisuuksien mukaan myös tutkimusasemilla eri puolilla Suomea.

Lajikekokeitten perustaminen

Vuoden 1981 keväällä aloitettu lajikekoe istutettiin tasaiselle paikalle hie-noon hietamaahan. Kokeen esikasvina oli myös ryhmäruusu. Toinen koe perustettiin toukokuussa 1982 loivasti kaakkoon viettävälle rinteelle, maalajina tälläkin paikalla on hieno hieta. Esikasveina olivat kesäkukkien näyteruudut 1980 ja 1981. Maanparannuksena käytettiin molemmilla alueilla jyrsinturvetta. Ensimmäisenä vuonna annettiin hajakylvönä molemmissa kokeissa 600 kg/ha Puutarhan Y-lannosta (10-7-14) ja seuraavina vuosina toukokuun alussa 100 g/ruutu samaa lannoitetta. Koeruutu (0,5 m x 2,0 m) käsitti 5 tainta istutusetaisyden ollessa 0,4 m. Kerranteita kumpikin koe sisälsi 2 kpl. Talvisuojauksena kokeissa käytettiin noin 15 cm kerrosta jyrsinturvetta kasattuna marras-joulukuun vaihteessa ruusu-
jen juuristoalueelle. Sen jälkeen suojausta täydennettiin harvalla kuusenhavu-kerroksella. Ennen suojausta ruusujen versot työstettiin leikkaamalla ne 25-30 cm pituisiksi. Suojaukset on yleensä poistettu huhtikuun lopulla kylmimpien öiden mentyä ohi. Vuoden 1981 lajikekoe lopetettiin 1984 syksyllä ja vuoden 1982 lajikekoe keväällä 1985.

Havainnot

Ruusukokeissa pyritään selvittämään etupäässä eri lajikekokeitten menestyminen Suomen olosuhteissa. Siihen kuuluu tärkeimpänä ominaisuutena hyvä talvenkestävyys. Se ratkaisee pitkälti jonkin ruusulajikkeen arvon ja käyttökelpoisuuden maassamme.

Talvenkestävyys todetaan laskemalla keväisin kasvuunlähtevien ruusuyksilöiden lukumäärä edellisenä syksynä elossa olevista taimista sekä arvioimalla elossa olevien ruusuyksilöiden eriaisteiset talvivauriot asteikolla 0-10. Kaikki ryhmäruusulajikkeet ovat Suomen oloissa enemmän tai vähemmän arkoja, joten ne on suojattava talven ajaksi.

Taudinkestävyys on myös huomionarvoinen seikka. Paikoilla, joissa ruusuja on viljelty pitkään ilman maanparannusta tai pintamaan vaihtoa, ovat ruoste, härmä ja homeet, mutta ennenkaikkea mustalaikkutauti haittana varsinkin sateisina kesinä.

Kokeissa on selvitetty myös ruusujen koristearvoa. Tähän vaikuttavia ominaisuuksia ovat mm. kukinta-aika, kukinnan runsaus (= kukkien lukumäärä koko kesän aikana), kukan kesto (vrk), kukkien väri sekä lehdistön väri, kiiltävyys ja terveys ja versoston peittävyys. Yksilökorkeus ja rehevyys eri lajikkeilla on myöskin määritetty jokaisena koevuonna. Kukinnan näyttävyyttä kullakin ruusulajikkeella kuvaa tutkimuksessa luku, joka on saatu kaavasta $d \times n \times 3,14 \times r^2$, jossa d = kukan kesto (vrk), n = kukkien lukumäärä ja r = kukan säde (ilmoitetaan kaavassa desimetreinä).

Sääolot

Vuosina 1981-84 säätilat olivat yleisesti ottaen suotuisat ruusukokeille (taulukko 1). Kesät olivat jokseenkin lämpimiä (varsinkin 1983 ja 1984) ja talvet lämpötiloiltaan keskimääräisiä tai leutoja (kylmin talvi 1981-82). Ainoana huomattavana häirtana oli monena talvena alkutalven tavaton märkyys, jolloin pakkasten tullessa muodostui yhtenäinen jääpeite maanpinnalle. Tämä aiheutti useimmiten juuriston vaurioitumisen hapen puutteesta jään alla, ei ilmeisesti suoranaista juuriston jäätymistä. Erityisesti talvella 1983-84 syntyi tiivistä jääpeitettä alavilla mailla Lounais-Suomessa. Kesä 1983 taas oli erittäin suotuisa yleensä kaikkien kasvien kasvulle ja kesää 1984 on myöskin pidettävä kohtalaisen edullisena (kuvat 1 ja 2).

Taulukko 1. Eri kuukausien keskilämpötilat ajalta 1931-60 ja poikkeamat niistä koekaudella 1981-85

Kuukausi	1931-60	1981-82	1982-83	1983-84	1984-85
toukokuu	9,2	+ 1,9	- 0,9	+ 1,8	+ 3,5
kesäkuu	14,0	- 0,8	- 2,4	- 0,3	+ 0,5
heinäkuu	17,3	- 0,6	- 0,3	0,0	- 2,1
elokuu	15,9	- 1,6	+ 0,8	- 0,3	- 0,9
syyskuu	11,0	- 0,7	- 0,2	+ 1,0	- 0,8
lokakuu	5,6	+ 0,9	- 0,3	+ 1,0	+ 2,1
marraskuu	1,2	- 0,3	+ 3,2	- 2,1	+ 0,8
joulukuu	- 2,3	- 4,1	+ 2,6	0,0	+ 1,5
tammikuu	- 5,7	- 4,4	+ 5,0	+ 0,6	- 9,2
helmikuu	- 6,3	+ 0,4	- 1,6	+ 1,4	- 8,8

Kuukausi	1931-60	1981-82	1982-83	1983-84	1984-85
maaliskuu	- 3,3	+ 3,4	+ 0,8	+ 1,1	+ 1,5
huhtikuu	2,6	- 0,2	+ 2,5	+ 1,1	- 1,8

Vaikka siis vuodet kokonaisuutena olivat edullisia niin talvivaurioilta ruusut eivät kuitenkaan välttyneet. Kesä 1981 oli sateinen ja viileähkö ja sitä seuraava talvi jokseenkin kylmä. Ehkä se oli syynä ruusujen heikohkoon talvehtimiseen vuoden 1981 kokeessa. Kylmän kesän aikana ruusujen kasvu on hidasta ja se heikentää myös talvenkestävyyttä. Runsaan jääpeitteen muodostuminen on luonnollisesti aina riippuvainen kasvupaikasta ja maaperän korkeuseroista. Rinnemailla vaurioita ei useinkaan tavata kun taas tasaiset, alavat painanteet ovat kaikkein huonoimpia paikkoja ruusuistutuksille.

Lumiolosuhteet olivat normaaleja muulloin paitsi talvella 1982-83, jolloin lunta oli vähän. Silloin ei kuitenkaan ollut kovin pitkiä pakkasjaksoja eikä huippupakkasia, muutoin vauriot olisivat saattaneet olla suuria.

Talvi 1984-85 oli erittäin kylmä ja sen seurauksena 1982 istutettu ruusukoe olikin lopetettava vuoden 1985 keväällä, suuren osan koeaineistosta tuhouduttua.

Tulokset 1981 ja 1982 perustetuista lajikekokeista

Valkoiset ruusulajikkeet ovat kokeissa menestyneet hyvin (taulukot 2 ja 3). Erityisesti niiden terveys ja talvenkestävyys ovat olleet hyvät sekä kukinta runsasta. 'Swany'-lajike on monen ominaisuuden suhteen ollut täysin ylivoimainen vuoden 1982 kokeessa (taulukko 3, kaavio 41). Samaten lajikkeet 'Snowdance' ja 'Helga' sijoittuvat vuoden 1981 kokeessa selvästi keskitason yläpuolelle. Valkoisten ruusujen suosio ja käyttö on vähäisempää kuin punaisten ja keltaisten lajikkeitten. Näitä lajikkeita voidaan ominaisuuksiensa puolesta kuitenkin hyvin suositella paikoille, joille valkoinen ruusu sopii.

Keltaisia lajikkeita kokeissa ovat olleet 'Golden Promise', 'Bright Smile', 'Diana', 'Duftgold', 'Polygold', 'Rimosa' ja 'Sunsilk'. Keltaisten lajikkeitten talvenkestävyys on yleensä osoittautunut heikoksi. Vahvimpia näistä lajikkeista olivat 'Polygold', 'Duftgold', 'Golden Promise' ja 'Bright Smile'. 'Polygold'-lajikkeellakin oli vain kolme yksilöä hengissä 10:stä talven 1984-85 jälkeen. Lajikkeet 'Duftgold', 'Rimosa', 'Diana' ja 'Sunsilk' kukkivat erittäin heikosti (kaaviot 28, 29, 38 ja 40). Näin myös kukinnan perusteella lasketut näyttävyyss-

pisteet ovat jääneet alhaisiksi muilla paitsi 'Diana'-lajikkeella. Tällä kukkien kesto verrattuna muihin keltakukkaisiin lajikkeisiin on erittäin hyvä, noin 13 vrk. Sitä vastoin 'Bright Smile' -lajikkeen kukinta oli vuosina 1982-84 kokeen toiseksi parhainta. Sen kukkien keston ollessa kuitenkin heikko (vain 5 vrk) se on jäänyt näyttävyyssysteissä keskinkertaisten ruusujen joukkoon. Myös 'Golden Promise' -lajikkeella on kukkien kestävyys osoittautunut heikoksi kuten useimmilla keltaisilla ruusuilla. Paras ominaisuus lajikkeella oli sen lehdistön hyvä terveys. Kokonaisuutena 'Bright Smile' -lajike on kokeen keltakukkaisista ruusuista ehdottomasti paras. Maininnan arvoinen ominaisuuksiltaan on myös lajike 'Polygold'. Se on kukkinut kohtalaisesti ja on talvenkestävyydeltään Bright Smile'n luokkaa, ehkä hivenen parempikin (kuva 4).

Oranssinpunaisia lajikkeita ovat kokeissa olleet 'Frankenland', 'Lady Rose', 'Las Vegas', 'Lydia', 'Orange Sensation' ja 'Amsterdam'. 'Lydia'-lajike oli kokeissa eräs parhaimpia talvehtijoita. Kuitenkin talvi 1984-85 aiheutti sillekin talvivaurioita. Tästä talvesta vaurioitta selvisi ainostaan valkokukkainen 'Swany'-lajike. Kukinta 'Lydia'-lajikkeella oli vähäistä, joten myös näyttävyyssysteet ovat jääneet alhaisiksi. 'Amsterdam' ja 'Orange Sensation' ovat kukkineet kohtalaisesti ja ainakin ensin mainitulla myös kukkien kesto on ollut hyvä. Näyttävyyssysteitä ovat saaneet 'Amsterdam' 301 ja 'Orange Sensation' 260 (taulukko 3). Nämä lajikkeet ovat vuonna 1982 istutetussa kokeessa sijoittuneet keskitason yläpuolelle. 'Frankenland' ja 'Lady Rose' ovat molemmat talvehtineet heikosti vuoden 1981 kokeessa. Parin talven jälkeen lähes puolet ruusuyksilöistä oli menetetty. Kuitenkin 'Lady Rose' -lajike oli lehdistöltään eräs kokeen kauneimpia ja terveimpiä. Se onkin saanut tästä ominaisuudesta 'Helga'-lajikkeen ohella arvosanan 10.

Voimakkaan tulipunaisia ruusulajikkeita oli 1981-kokeessa eniten. Näistä löytyvät myös kokeen parhaimmat lajikkeet 'Tornado', 'Bad Wörishofen', 'Ingrid Weibull', 'Montana', 'Rosi Mittermaier' ja 'Gruss an Bayern' (taulukko 2). 'Bad Wörishofen' -lajiketta lukuunottamatta nämä ovat olleet viime vuosina hyvin suosittuja ruusuja ja niitä on myyty paljon. Tämä tukee niistä kokeessa saatuja kokemuksia. Osa näistä lajikkeista on vanhempia ja ollut puutarhaosastollakin jo useammassa kokeessa. Samaan väriyhmään kuuluva talvenkestävä 'Lapponia'-lajike ei kokeessa ole saanut aivan yhtä hyviä arvosanoja kuin edellä mainitut lajikkeet. Mm. sen tautialttius on kiinnittänyt huomiota.

Veripunaisista lajikkeista 'Interama' oli erittäin hyvä, kun taas 'Ludwigs-hafen am Rheim' -lajike ei erottunut edukseen. Varsinkin sen kukinta oli vaatimatonta.

Taulukko 2. Ryhmäruusujen lajikekoe 1981

Tulokset ovat keskiarvoja vuosilta 1981-84. Pensaiden ominaisuudet on määritetty elo-syyskuun vaihteessa, kukan halkaisija ja kukan kesto elokuussa. Kukinnan näyttävyyden on laskettu kaavalla $d \times n \times 3,14 \times r^2$; d = kukan kesto vuorokausia, n = kukkien lukumäärä, r = kukan säde (desimetreinä).

Lajike	Pensaiden		Lehdistön		Kukan halk. mm	Kukan kesto vrk	Kukan väri	Kukinnan näyttävyyden
	korkeus cm	kunto 0-10	kauneus 0-10	tautisuus 0-10				
Bad Wörishofen	50	8	9	2	88	12	pun.	408
City of Belfast	44	6	7	1	76	9	pun.	128
Frankenland	27	7	8	0	82	10	orans.	123
Golden Promise	85	5	9	0	96	5	kelt.	95
Gruss an Bayern	53	7	9	3	81	9	pun.	216
Helga	69	7	10	3	117	7	valk.	242
Ingrid Weibull	46	4	7	1	70	9	pun.	370
Interama	57	8	9	3	93	12	pun.	426
Lady Rose	68	4	10	0	115	10	orans.	246
Lapponia	41	8	6	9	100	7	pun.	141
Ludwigshaf. am Rhein	54	5	8	0	121	8	pun.	144
Montana	55	8	8	4	89	9	pun.	227
Regensberg	31	7	8	4	81	6	pun.	102
Rosi Mittermaier	60	8	7	3	83	10	pun.	215
Snowdance	63	8	9	1	91	7	valk.	326
Tornado	51	8	8	3	90	12	pun.	432
Träumerei	46	4	9	0	101	7	pun.	175

pensaiden kunto 0-10 (0 = kuollut, 10 = erittäin rehevä)

lehdistön kauneus 0-10 (0 = erittäin heikko, 10 = erittäin hyvä)

lehdistön tautisuus 0-10 (0 = ei tautia havaittavissa, 10 = täysin saastunut)

Vuoden 1982 kokeessa punakukkaisista lajikkeista erottuvat kukintansa puolesta parhaimmiksi 'Allotria', 'Dalli Dalli', 'President Kekkonen', 'Rosamunde' ja 'Tom Tom'. Väriltään tulipunaisia ovat 'Allotria' ja 'President Kekkonen', veripunaisia 'Dalli Dalli' ja 'Rosamunde' sekä vaalean karminpunainen 'Tom Tom' (taulukko 3). Kaikki ovat kohtalaisen runsaskukkaisia, ja kukkien kesto on ollut hyvä muilla paitsi 'Tom Tom' -lajikkeella, jolla se on ollut vain 6 vrk.

Taulukko 3. Ryhmäruusujen lajikekoe 1982

Tulokset ovat keskiarvoja vuosilta 1982-84. Pensaiden ominaisuudet on määritetty elo-syyskuun vaihteessa, kukan halkaisija ja kukan kesto elokuussa. Kukinnan näyttävyys on laskettu kaavalla $d \times n \times 3,14 \times r^2$; d = kukan kesto vuorokausia, n = kukkien lukumäärä, r = kukan säde (desimetreinä).

Lajike	Pensaiden		Lehdistön		Kukan		Kukinnan näyttä- vyys	
	korkeus cm	kunto 0-10	kauneus 0-10	tautis. 0-10	halk. mm	kesto vrk		
Allotria	75	9	7	2	80	10	pun.	392
Amsterdam	59	9	10	3	80	10	orans.	301
Bad Füssing	51	9	7	3	91	6	pun.	230
Bambula	39	8	8	4	99	7	pun.	188
Blue Parfum	30	7	6	7	101	4	pun.	26
Bright Smile	49	8	9	1	91	5	kelt.	302
Burgund	71	10	6	2	137	7	pun.	103
Chorus	57	9	10	1	102	9	pun.	169
Coppelia	63	6	9	1	105	6	pun.	192
Dalli Dalli	63	9	9	3	78	9	pun.	391
Diana	54	5	9	2	114	13	kelt.	251
Duftgold	60	7	8	2	113	4	kelt.	52
Harmonie	62	8	6	2	126	6	pun.	127
Kalinka	64	9	8	3	100	6	pun.	212
Las Vegas	74	8	9	2	134	6	orans.	118
Lydia	87	9	7	3	92	6	orans.	143
Orange Sensation	55	6	7	3	80	7	orans.	260
Piroschka	53	7	9	2	106	5	pun.	106
Polygold	38	9	9	7	87	5	kelt.	202
President Kekkonen	61	8	7	2	82	10	pun.	391
Rimosa	30	4	10	0	95	7	kelt.	69
Rosamunde	52	9	9	4	92	9	pun.	329
Sunsilk	44	4	2	2	100	8	kelt.	63
Swany	48	10	10	3	59	11	valk.	908
Sylvia	86	8	7	0	116	8	pun.	118
Taora	40	7	7	4	88	10	pun.	176
Tom Tom	62	9	8	2	92	6	pun.	231

pensaiden kunto 0-10 (0 = kuollut, 10 = erittäin rehevä)

lehdistön kauneus 0-10 (0 = erittäin heikko, 10 = erittäin hyvä)

lehdistön tautisuus 0-10 (0 = ei tautia havaittavissa, 10 = täysin saastunut)

Kaikki lajikkeet talvehtivat hyvin leutoina talvina, mutta kovana talvena 1984-85 sattui näillekin lajikkeille suuria vaurioita. Useimmilla oli keväällä 1985 jäljellä vain kolme yksilöä 10:stä alunperin istutetusta taimesta. Lajikkeitten keskikorkeus on 60-70 cm. Kaikki ovat siis melko kookkaita ruusuja.

Heikkoja talvehtijoita punakukkaisista lajikkeista ovat vuoden 1982 kokeessa olleet mm. 'Blue Parfum', 'Coppelia' ja 'Sylvia'. Kukinta oli heikko tai erittäin heikko lajikkeilla 'Blue Parfum', 'Piroschka', 'Sylvia', 'Burgund', 'Chorus', 'Harmonie' ja 'Taora'. Heikko talvenkestävyys johtaa heikkoon kasvuun ja rehevyyteen sekä vaatimattomaan kukintaan. Kovin heikkoina talvehtijoina kokeessa ei voida pitää lajikkeita 'Burgund', 'Bad Füssing', 'Chorus', 'Harmonie', 'Kallinka' ja 'Taora'. Useimmiten kesän kasvuolosuhteet eivät Suomessa riitä suurikukkaisille ns. teehybridilajikkeille, jotta ne saavuttaisivat parhaimman loistonsa.

Tautiarkoja kokeen lajikkeista olivat mm. 'Blue Parfum', 'Polygold' ja 'Taora' (alttius lähinnä mustalaikkutaudille) ja taas vähiten saastuneita 'Bright Smile', 'Chorus', 'Coppelia', 'Rimosa' ja 'Sylvia',

Vuonna 1981 istutetun ryhmäruusujen lajikekokeen paras lajike oli kukkaominaisuuksiltaan ja näyttävyydsarvoltaan tulipunainen 'Tornado' (kaavio 16). Myös talvenkestävyydeltään se oli eräs kokeen parhaista (kuva 3). Tässä yhteydessä on kuitenkin todettava, että vuonna 1977 istutetussa kokeessa 'Tornado'-lajike antoi talvenkestävyydestään tuntuvasti heikomman kuvan (KALLIO 1980). Ruusulajikkeita arvosteltaessa ja luokiteltaessa vaihtelut suuntaan tai toiseen saattavat johtua taimimateriaalista tai eri kasvupaikkatekijöistä.

Vuonna 1982 perustetun lajikekokeen parhaimpia ruusuja olivat valkokukkainen 'Swany', keltakukkaisista 'Bright Smile' ja 'Polygold', oranssinpunakukkaisista 'Amsterdam' ja 'Orange Sensation' ja punakukkaisista ruusuista 'Allotria', 'President Kekkonen', 'Dalli Dalli' ja 'Rosamunde'. Hieman heikompina mainittakoon vielä 'Tom Tom' ja 'Bad Füssing' -lajikkeet.

Kasvultaan kookkaimpia lajikkeita kokeissa olivat 'Lydia' 104 cm, 'Sylvia' 95 cm, 'Golden Promise' 85 cm, 'Las Vegas' 83 cm ja 'Burgund' 80 cm. Matalakasvuisia olivat taas lajikkeet 'Frankenland' 27 cm, 'Blue Parfum' 30 cm, 'Rimosa' 30 cm, 'Regensberg' 31 cm, 'Polygold' 38 cm ja 'Bambula' 39 cm.

Kokeisiin perustuvat lajikekuvaukset

'Allotria' (M. Tantau 1958)

floribundaruusu

Lajike on hyvin talvenkestävä ja sen lehdistö useimmiten terve. Nämä on todettu jo useammassa meillä suoritettussa kokeessa. Pensaat ovat keskikokoisia ja pystyjä, omaten vaaleanvihreät ja himmeäkiiltoiset lehdet. Kukat ovat kirkkaan tulipunaisia, kerrottuja, ja ne ovat tertuissa. Vuonna 1982 perustetussa ruusujen lajikekokeessa 'Allotria' oli kukinnan runsauden ja kukkien säänkeston puolesta eräs kokeen parhaimmista lajikkeista. Pensaiden korkeus on noin 75 cm. Lajike on ollut hyvin suosittu viime vuosina.

'Amsterdam' (Verschuren 1973)

floribundaruusu

Lajike on tumma- ja kaunislehdistöinen, melko kookas ja reheväkasvuinen. Talvenkestävyydeltään se on kohtalainen sekä verrattain kestävä lajike mustalaikkutautia vastaan. Kukat ovat voimakkaan punaoranssit, lähes yksinkertaiset ja erittäin hyvin säänkestävät. Kukinta on runsasta ja näyttävää, varsinkin sen omaa tummaa lehdistöä vasten. Lajikkeen korkeus on noin 60 cm.

'Bad Füssing' (W. Kordes'Söhne 1980)

floribundaruusu

Lajike on matalahko, reheväkasvuinen ja kiiltävälehtinen. Lajike on melko altis saastumaan mustalaikkutautiin, mutta sen talvenkestävyys on hyvä. Kukat ovat suuria, puolikerrottuja ja väriltään voimakkaan tulipunaisia. Kukinta on ollut yleensä runsasta ja kukissa on villiruusun tuoksua. Kukkien kestävyys on ollut vain 6 vrk. Lajikkeen kasvukorkeus on meillä noin 50 cm.

'Bad Wörishofen' (W. Kordes'Söhne 1972)

floribundaruusu

Lajike on keskikokoinen, tummanvihreälehtinen ja kohtalaisen talvenkestävä. Se saastuu jonkin verran mustalaikkutautiin. Kukat ovat ryhmissä, hyvänmuotoisia ja kokonaan kerrottuja. Niiden väri on tumma, tulipunainen. Kukinta on runsasta ja kukkien kesto on erinomainen. Näyttävyydsarvoltaan lajike on eräs parhaimmista vuoden 1981 kokeessa. Pensaiden korkeus on noin 50 cm.

'Bambula' (M. Tantau 1978)

floribundaruusu

Lajike on matala, tuuheakasvuinen ja lehdistön väri on keskivihreä. Talvenkestävyys on kohtalainen, mutta lajike on altis mustalaikkutaudille. Voimakkaan tulipunaiset kukat ovat suuria ja suhteellisen hyvin säänkestäviä. Kukinta ei ole ollut kovin runsasta. Lajikkeen korkeus on noin 40 cm.

'Blue Parfum' (M. Tantau 1978)

floribundaruusu

Lajike on matalakasvuinen ja hento. Se saastuu mustalaikkutautiin niin

voimakkaasti, että on syyskesän usein lähes lehdetön. Talvenkestävyys on osoittautunut heikoksi. Kukat ovat suuria, kerrottuja ja voimakkaasti tuoksuvia. Väriltään ne ovat violetteja. Kukkien kestävyys on heikko. Lajikkeesta ei ole saatu kokeessa hyviä kokemuksia. Lajikkeen korkeus on vain 30 cm.

'Bright Smile' (A. Dickson 1981)

floribundaruusu

Lajike on matalakasvuinen, rehevä, lehdistöltään erittäin vaalea ja kaunis. Se on taudinkestävä ja talvenkestävyydeltään kohtalainen. Lajike kukkii runsaasti. Kukat ovat suuria, keltaisia, maljamaisia ja lievästi kerrottuja, aina tertuissa. Kukkien kesto on kuitenkin ainoastaan noin 5 vrk. Pensaiden korkeus on noin 50 cm.

'Burgund' (W. Kordes'Söhne 1981)

teehybridiruusu

Lajike on pystykasvuinen, korkea ja rehevä, useimmiten myös tervekuuntoinen. Lehdistö on väriltään keskivihreä. Erikoisen suuret, jalomuotoiset kukat ovat voimakkaan veripunaiset ja säänkestävät. Kukinta on ollut vähäistä, mutta näyttävää. Lajikkeen kukat ovat tuoksuvat. Pensaiden korkeus on noin 70 cm.

'Chorus' (F. Meilland 1975)

floribundaruusu

Lajike on pystykasvuinen, voimakkaasti haarova. Lehdistö on tumma, kiiltävä, erittäin kaunis. Kukat ovat suuria, maljamaisia, väriltään voimakkaan tulipunaisia. Ne ovat erittäin hyvin säänkestäviä. Myös lajikkeen talvenkestävyys on hyvä ja tautialttius suhteellisen vähäistä. Kukinta on kokeessa jäänyt kuitenkin vain kohtalaiseksi. Sopii hyvin esim. massaistutuksiin. Lajikkeen korkeus on noin 60 cm.

'City of Belfast' (Sam McGredy 1968)

floribundaruusu

Lajike on matalahkokasvuinen ja vaalealehtinen. Talvenkestävyys on ollut kohtalainen. Kukat ovat väriltään voimakkaan tulipunaisia, kerrottuja, eivät kovin suuria kooltaan, mutta säänkestävyys on ollut hyvä. Kukinnan runsaus on ollut kohtalainen. Lajikkeen korkeus on noin 45 cm.

'Coppelia' (F. Meilland 1976)

floribundaruusu

Lajike on pystykasvuinen ja kookas. Lehdistö on kaunis vaaleanvihreä ja kurttuinen. Talvenkestävyys ei ole parhaita, ja taudinkestävyydsikin on heikohko. Kukat ovat suuria, kerrottuja ja väriltään kauniin vaaleanpunaisia, heikosti tuoksuvia. Kukinta on ollut kohtalaisen runsasta, sijoittuen kuitenkin pääosin elokuulle. Kukkien kesto on heikohko. Lajikkeen korkeus on noin 65 cm.

'Dalli Dalli' (M. Tantau 1977)

floribundaruusu

Lajike on keskikokoinen, runsaasti haarova. Tumma kiiltävä lehdistö on jonkin verran tautialtis. Talvenkestävyys on hyvä. Kukinta on runsas, ja lajike muodostaa suuria terttuja. Kukat ovat keskikokoisia, kerrottuja ja väriltään voimakkaan veripunaisia. Kukat ovat lisäksi erittäin säänkestäviä. Tämä lajike on ollut luokassaan parhaita aikoinaan Saksassa. Myös puutarhaosastolla siitä on hyvät kokemukset. Lajikkeen korkeus on noin 65 cm.

'Diana' (M. Tantau 1977)

floribundaruusu

Lajike on keskikokoinen, terve ja kaunis lehdistöinen. Lehdistö on väriltään keskivihreä. Talvenkestävyys on osoittautunut heikohkoksi. Kukan väri on keltainen. Kukat ovat suuria, voimakkaasti kerrottuja ja erittäin kestäviä. Kukinta on kuitenkin heikohkoa. Lajikkeen korkeus on noin 55 cm.

'Duftgold' (M. Tantau 1981)

teehybridiruusu

Lajike on keskikokoinen, tummahko ja kiiltävälehtinen. Lajike kestää kohtalaisen hyvin mustalaikkutautia, mutta talvenkestävyys näyttää heikolta. Kukka on väriltään kalpean keltainen. Kukinta on jokseenkin vähäistä. Kukat ovat suuria, miellyttävän tuoksuisia. Kukkien kestävyys on heikko, vain noin 4 vrk. Lajikkeen korkeus on noin 60 cm.

'Frankenland' (M. Tantau 1978)

floribundaruusu

Lajike on hyvin matalakasvuinen ja sen talvenkestävyys on osoittautunut heikoksi. Lehdet ovat himmeät, vaaleanvihreät ja alttiit mustalaikkutaudille. Kukan väri on tumman oranssinpunainen. Kukinta on heikohkoa, mutta kukkien säänkestävyys on ollut hyvä. Lajikkeen korkeus jää alle 30 cm.

'Golden Promise' (de Ruyter 1976)

pensasruusu

Lajike on isokokoinen. Sen vaaleanvihreät lehdet ovat hyvin terveitä. Talvenkestävyys ei ole ollut hyvä. Kukat, joiden väri on keltainen, ovat suuri-kokoisia ja kauniita. Niiden kestävyys on heikohko, vain noin 5 vrk. Lajikkeen korkeus on noin 85 cm.

'Gruss an Bayern' (W. Kordes'Söhne 1971)

polyantha-hybridiruusu

Lajike on pysty, keskikokoinen ja talvenkestävyydeltään hyvä. Kiiltävät tummat lehdet ovat jokseenkin terveet. Kukinta on melko runsasta aina pakka-siin asti, kukat ovat keskikokoisia ja puolikerrottuja. Väriltään ne ovat tumman tulipunaisia. Kukkien kestävyys on hyvä. Soveltuu mainiosti istutuksiin puistoihin ja laitosalueille. Suositeltava lajike, joka on saanut Suomessa

nyttemmin myös nimen 'Tellervo'. Lajikkeen korkeus on noin 55 cm.

'Harmonie' (W. Kordes'Söhne 1981) teehybridiruusu

Kookas- ja pystykasvuinen, hyvin talven- ja taudinkestävä lajike. Lehdistö on keskivihreä. Kukat ovat suuria, yksittäisiä, voimakkaasti tuoksuvia ja väriltään vaalean tulipunaisia. Kukinta ei kokeessa ole ollut runsasta ja kukkien kesto on ollut vain 6 vrk. Lajike on isokokoinen jaloruusu, korkeus noin 65 cm.

'Helga' (de Ruiter 1974) floribundaruusu

Lajike on erittäin talvenkestävä ja kookas. Kiiltävä, vaaleanvihreä lehdistö on kaunis. Kukat ovat suuria ja kerrottuja, väriltään valkoisia. Kukinta on ollut jokseenkin runsasta ja varsin näyttävää. Kukkien kesto on noin 7 vrk. Lajikkeen korkeus on noin 70 cm.

'Ingrid Weibull' (M. Tantau 1981) floribundaruusu

Lajike on keskikokoinen, ja sen lehdistö on ollut pääosin terve. Kukat ovat tertuissa ja voimakkaasti kerrotut. Väriltään kukat ovat tumman tulipunaisia, kooltaan pienehköjä. Kukinta on runsas ja kukkien kesto hyvä. Vuoden 1981 kokeessa lajikkeen talvenkestävyys osoittautui heikoksi, mutta tämä saattoi johtua taimien heikosta laadusta (ensimmäisenä kesänä taimista kuoli 60 %). Lajikkeen korkeus on 40-50 cm.

'Interama' (de Ruiter 1980) floribundaruusu

Reheväkasvuinen ja suhteellisen kookas lajike, joka on ollut erittäin talvenkestävä (mm Etelä-Savon tutkimusasemalla 4. vuonna jäljellä 100 % ja puutarhaosastolla 4. vuonna jäljellä 80 %). Jonkin verran lajike saastuu mustalaikkutautiin. Lehdistö on tumma, himmeäkiiltainen ja kaunis. Kukat ovat suuria, kestäviä, väriltään tumman veripunaisia. Kukinta on runsas. Näyttävyyssarvo oli kokeen parhaita. Lajikkeen kasvukorkeus on noin 60 cm.

'Kalinka' (F. Meilland 1970) floribundaruusu

Lajike on kookas ja reheväkasvuinen. Lehdistö on kaunis, keskivihreä, uudet versot ovat voimakkaan punaiset. Talvenkestävyys näyttää hyvältä. Lajikkeessa esiintyy jonkin verran mustalaikkutautia. Kukat ovat vaalean tulipunaisia, suuria ja kerrottuja. Kukinta on runsas, kukkien kesto kuitenkin vain 6 vrk. Lajike aloittaa kukinnan aikaisin. Lajikkeen korkeus on noin 65 cm.

'Lady Rose' (W. Kordes'Söhne) 1979) teehybridiruusu

Lehdistöltään isokokoinen ja kaunis lajike, jonka tummanvihreät lehdet ovat

nuorena voimakkaasti punertavat. Yksilöt ovat kookkaita ja reheviä. Talvenkestävyys ei ole ollut hyvä. Kukat ovat suuria, jalomuotoisia, lievästi kerrottuja ja miellyttävän tuoksuisia. Väriltään kukat ovat voimakkaan oranssinpunaisia. Niiden kestävyys on hyvä. Lajikkeen korkeus on noin 70 cm.

'Lapponia' (M. Tantau 1978)

floribundaruusu

Lajike on matala ja siromuotoinen. Talvenkestävyys on osoittautunut erinomaiseksi. Lehdet ovat vaaleanvihreät ja saastuvat helposti mustalaikkutautiin. Kukat ovat suuria, kerrottuja, vaalean tulipunaisia, miellyttävän tuoksuisia. Kukkien säänkestävyys on melko hyvä, noin 7 vrk. Lajikkeen korkeus on 40-45 cm.

'Las Vegas' (W. Kordes'Söhne 1981)

teehybridiruusu

Lajike on eräs kauneimpia, kaksivärisiä, oranssinpunaisia jaloruusuja. Tämän pystykasvuisen ruusulajikkeen lehdistö on kaunis, tummahko. Korkeakasvuisena se vaatii tuentaa tai seinustaa tukena, muuten versot murtuvat helposti kovalla tuulella. Kukinta on meillä heikohkoa, mutta kukat ovat suuria. Talvenkestävyys on kohtalainen ja taudinkestävyys hyvä. Lajikkeen korkeus on noin 75 cm.

'Ludwigshafen am Rhein' (W. Kordes'Söhne 1975)

floribundaruusu

Lajike on keskikokoinen, hyvin haarova ja pensasmainen. Talvenkestävyys on kohtalainen. Tummanvihreät lehdet ovat punareunaiset. Kukat ovat kerrottuja, hyvin suuria ja suhteellisen säänkestäviä. Väriltään ne ovat vaalean veripunaisia ja miellyttävän voimakastuoksuisia. Kukinta on kuitenkin heikohkoa. Lajikkeen korkeus on noin 55 cm.

'Lydia' (W. Kordes'Söhne 1973)

pensasruusu

Lajike on hyväkuntoinen ja korkeakasvuinen. Lehdistö on tummahko, himmeäkiiltainen ja runsas. Talvenkestävyys näyttää hyvältä. Kukinta on ollut melko hyvä. Kukat ovat löyhissä tertuissa, oranssinpunaisia ja suhteellisen nopeasti haalistuvia. Ne tuoksuvat miellyttävästi. Lajiketta voidaan pitää melko hyvänä, vaikka kukkien kesto on vain 6 vrk. Lajikkeen korkeus on noin 90 cm.

'Montana' (M. Tantau 1974)

floribundaruusu

Lajike on keskikokoinen ja reheväkasvuinen. Sen talvenkestävyys on erittäin hyvä. Lehdet ovat tummat, terveen kiiltävät, vain jonkin verran mustalaikkutautiin saastuvat. Kukinta on melko runsasta. Kukkien väri on kirkkaan punainen, terälehtien kärjet ovat hyvin tummat (vasta auenneissa kukissa lähes mustat). Säänkestävyys on kukilla erinomainen. Lajikkeella on heikko villiruusun tuoksu. Kokonaisuutena eräs parhaimmista floribundaruusuista. Lajikkeen korkeus on keskimäärin 55 cm.

'Orange Sensation' (de Ruiter 1961) floribundaruusu

Lajike on suhteellisen kookas, pystykasvuinen ja rehevä. Nyt on saatu lajikkeesta huomattavasti parempi kuva kuin aikaisemmissa kokeissa. Saastuu jonkin verran mustalaikkutautiin, mutta talvenkestävyys on ollut jokseenkin hyvä. Kukinta on ollut runsasta ja melko näyttävää. Kukkat ovat väriltään kirkkaan oranssinpunaisia. Lajike kukkii vielä myöhään syksyllä. Kukkien kesto on noin 7 vrk. Lajikkeen korkeus on 55 cm.

'Piroschka' (M. Tantau 1972) teehybridiruusu

Lajike on pystykasvuinen, rehevä ja suhteellisen terve. Sen kaunis lehdistö on tumma, punaiseen vivahtava. Talvenkestävyys näyttää hyvältä. Kukkat ovat suuria, kerrottuja, väriltään vaalean tulipunaisia ja tuoksuvia. Kukinta-arvo kokeessa on jäänyt heikoksi kukinnan ajoittuessa vain heinä-elokuulle ja kukan keston ollessa lyhyt, vain 5 vrk. Lajikkeen korkeus on noin 55 cm.

'Polygold' (M. Tantau 1979) floribundaruusu

Lajike on ollut kokeissa matalakasvuinen, erittäin rehevä ja hyväkuntoinen. Talvenkestävyys on ollut hyvä. Lajike saastuu syyskesällä mustalaikkutautiin. Kukinta on ollut runsasta. Kukkat ovat väriltään kullankeltaisia ja kauniita. Kooltaan ne ovat keskikokoisia ja hyvin kerrottuja. Kukkien kesto on vain 5 vrk, joten lajikkeen näyttävyysepisteet ovat jääneet keskinkertaisiksi. Lajikkeen korkeus on noin 40 cm.

'President Kekkonen' (de Ruiter 1980) floribundaruusu

Lajike on pystykasvuinen ja keskikokoinen. Sen talvenkestävyys on erittäin hyvä (esim. Sata-Hämeen tutkimusasemalla 3. vuonna jäljellä 100 %). Lehdistö on vaaleanvihreä ja suhteellisen taudinkestävä. Kukkat ovat keskikokoiset, loistavan tulipunaiset, lievästikerrotut. Kukinta on ollut runsasta ja kukkien säänkesto on ollut hyvä. Eräs kokeen parhaimpia ruusuja. Lajikkeen korkeus on noin 60 cm.

'Regensberg' (Sam McGredy 1979) floribundaruusu

Lajike on siro-oksainen, matala ja kiiltävälehtinen. Talvenkestävyys näyttää heikolta. Lisäksi lajike on arka mustalaikkutaudille. Kukkat ovat kauniit, kaksiväriset ja kerrotut. Terälehtien reunat ovat heleän vaaleat, punavioletit, keskeltä valkoiset. Kukinta on jokseenkin runsas, kukkien kesto on kuitenkin heikko. Lajikkeen korkeus on noin 30 cm.

'Rimosa' (F. Meilland 1958) polyantha-hybridiruusu

Lajike on matalakasvuinen, pensastava ja erityisen kaunis lehdistöinen.

Sen kiiltävät, vihreät lehdet ovat täysin terveet. Heikon taimiaineiston takia talvenkestävyydestä ei ole saatu selvää kuvaa. Kukka on suuri, väriltään kirkkaan keltainen ja kohtalaisen kestävä, noin 7 vrk. Kukinta on kokeessa ollut heikkoa. Lajikkeen korkeus on noin 30 cm.

'Rosamunde' (W. Kordes'Söhne 1975)

floribundaruusu

Lajike on keskikokoinen, reheväkasvuinen ja hyväkuntoinen. Talvenkestävyys on kohtalainen, mutta mustalaikkutaudin alttius haittaa lajiketta. Kukinta on runsas ja kukkien säänkesto hyvä. Kukkien väri on vaalean veripunainen ja hyvin näyttävä. Kukat tuoksuvat heikosti. Näyttävyysepisteitä lajike on saanut vuoden 1982 kokeessa viidenneksi eniten, yhteensä 329 pistettä. Lajikkeen korkeus on noin 50 cm.

'Rosi Mittermaier' (W. Kordes'Söhne 1977)

floribundaruusu

Suhteellisen kookas ja siro-oksainen ruusulajike. Keskivihreät, kiiltävät lehdet ovat jokseenkin tautiarkoja. Talvenkestävyys on kuitenkin hyvä. Kukat ovat väriltään kirkkaan heleät, tulipunaiset, hyvin säänkestävät. Kukinta on kohtalaisen runsasta koko kauden ajan. Kukat ovat kerrottuja. Lajikkeen korkeus on noin 60 cm.

'Snowdance' (de Ruitter 1971)

floribundaruusu

Erittäin kaunis, kookas ja reheväkasvuinen, valkeakukkainen ruusulajike. Talvenkestävyydeltään se on ollut erinomainen (Etelä-Savon ja Sata-Hämeen tutkimusasemilla 4. vuonna jäljellä 100 %). Vaalean vihreä lehdistö on lähes saastumaton mustalaikkutautiin. Kukinta on runsasta huipun osuessa elokuulle. Kukat ovat suurehkoja ja väriltään puhtaan valkoisia. Kukkien kesto on noin 7 vrk. Lajikkeen korkeus on noin 65 cm.

'Sunsilk' (Fryer 1975)

floribundaruusu

Lajike on ollut hyvin matala- ja heikkokasvuinen sekä lisäksi varsin tautialtis kokeissamme. Talvenkestävyys on myöskin heikko. Kukka on vaaleankeltainen, kookas ja melko kestävä, noin 8 vrk. Kukinta on ollut heikonlaista. Lajikkeen korkeus on noin 45 cm.

'Swany' (F. Meilland 1977)

puistoruusu

Erittäin talvenkestävä, matalahko ja runsaasti haarova, puistoruusuihin luettava lajike. Lehdistöltään se on hyvin kaunis. Lehdet ovat pienikokoiset ja kirkkaanvihreät sekä kiiltävät. Kukat ovat puhtaan valkoisia, täysin kerrottuja, kooltaan pienehköjä. Kukinta on ollut hyvin runsasta (415 kpl/pensas) ja kukkien säänkesto on erittäin hyvä. Suositeltava lajike esim. peittokasviksi

tai paikkoihin, joissa versot saavat vapaasti riippua. Lajike oli kokeissa täysin ylivoimainen ominaisuuksiltaan. Lajikkeen korkeus on ollut vain 50 cm, mutta se kasvaa runsaasti leveyttä.

'Sylvia' (W. Kordes'Söhne 1978) floribunda-grandifloraruusu

Lajike on korkea- ja pystykasvuinen. Sen lehdistö on vaalea ja melkein terve. Talvenkestävyys on hyvä, kukinta kuitenkin meillä heikohkoa. Kukat ovat suuria ja kestäviä, väriltään vaalean tulipunaisia. Kukat sijaitsevat useimmiten yksittäin ja tuoksuvat. Sopii hyvin myös leikkoruusuksi. Lajikkeen korkeus 1 metriin asti.

'Taora' (M. Tantau 1968) floribundaruusu

Lajike on suhteellisen matalakasvuinen ja saastuu helposti mustalaikkutautiin. Lehdistö on väriltään keskivihreä, uusi versosto on voimakkaan punävyistä. Kukat ovat tulipunaisia, kauniita ja hyvin säänkestäviä, kerrottuja ja hyvämuotoisia. Kukinta on toisaalta ollut meillä jokseenkin heikkoa. Lajikkeen korkeus on noin 40 cm.

'Tom Tom' (R. V. Lindquist 1957) floribundaruusu

Lajike on kookas ja pystykasvuinen, yleensä myöskin hyväkuntoinen. Myös lajikkeen talvenkestävyys on ollut hyvä. Kukinta on runsas ja kukkien kesto on kohtalainen. Kukka on väriltään vaalea, karminpunainen. Lajike on ollut kokeissa selvästi keskitasoa parempi ruusu, korkeus yleensä noin 60 cm.

'Tornado' (W. Kordes'Söhne 1973) floribundaruusu

Leveäkasvuinen, kaunislehtinen ja keskikokoinen ruusulajike. Aikaisemmasta kokeesta (KALLIO 1980) poiketen saatiin hyvä käsitys lajikkeen talven- ja taudinkestävyydestä (Etelä-Savon ja Kymenlaakson tutkimusasemilla 3. vuonna jäljellä 90 % ja puutarhaosastolla 4. vuonna jäljellä 90 %). Lehdistö on tumma, nuoret lehdet vaalean vihreitä. Kukat ovat erittäin kestäviä, noin 12 vrk, lievästi kerrottuja, väriltään tumman tulipunaisia ja kukinta on runsas. Ruusu on saanut parhaat näyttävyydspisteet vuoden 1981 kokeessa. Suositeltava lajike, jonka korkeus on noin 50 cm.

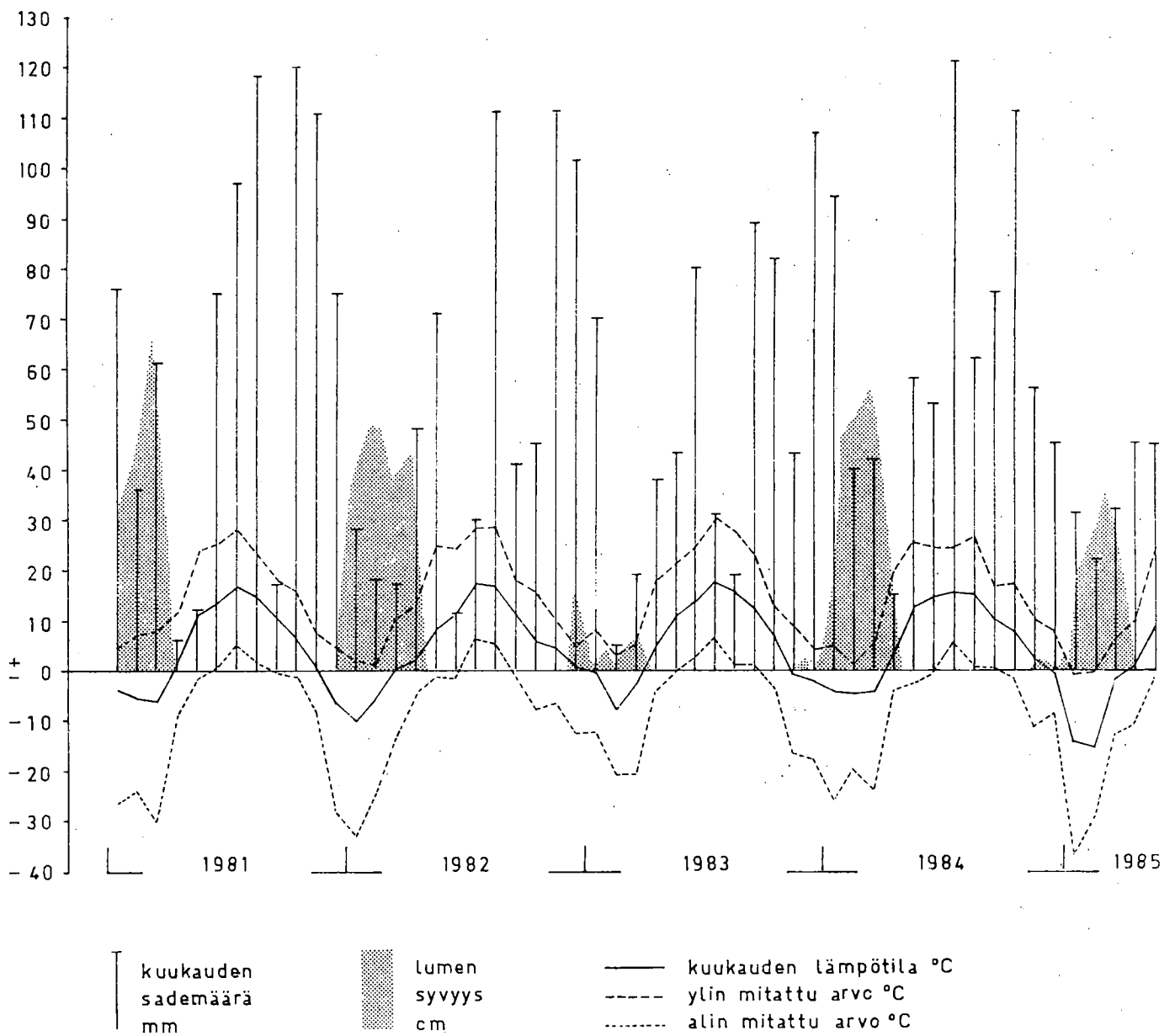
'Träumerei' (W. Kordes'Söhne 1974) floribundaruusu

Lajike on kookas, tummalehtinen ja jokseenkin terve. Sen talvenkestävyys on kokeissa ollut heikohko. Kukat ovat suuria, kerrottuja, kauniita jaloruusunkaltaisia ja väriltään vaalean tulipunaisia. Ne ovat myös hyvätuoksuisia. Kukinta on ollut jokseenkin vähäistä. Lajike sopii hyvin myös leikkoruusuksi. Pensas on jäänyt kokeissa noin 50 cm:n korkuiseksi.

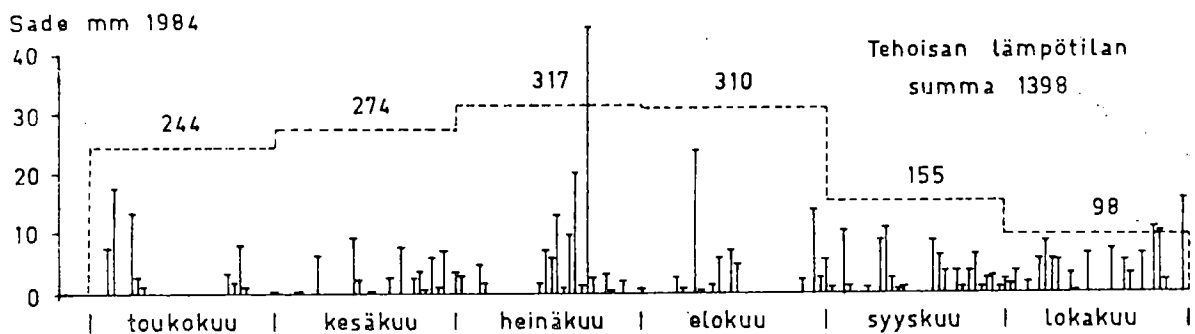
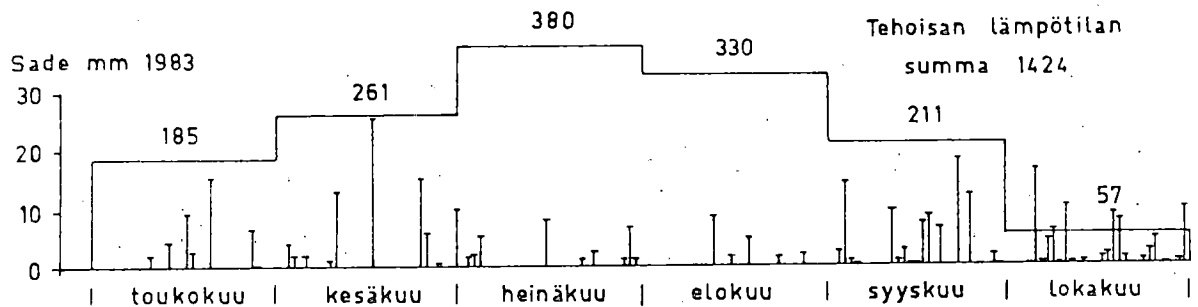
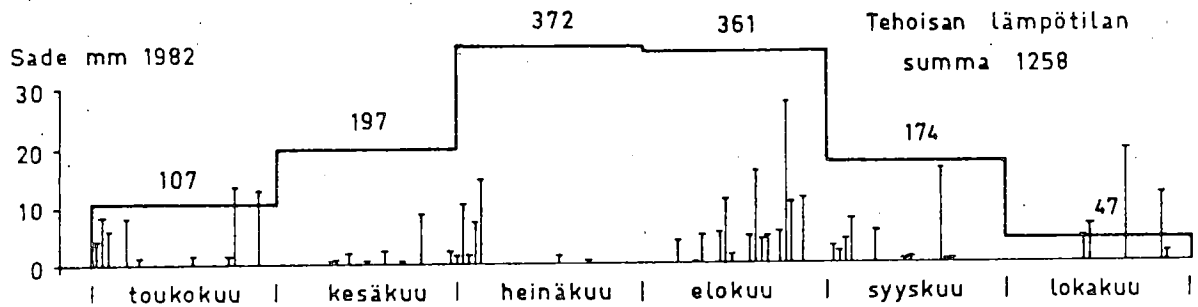
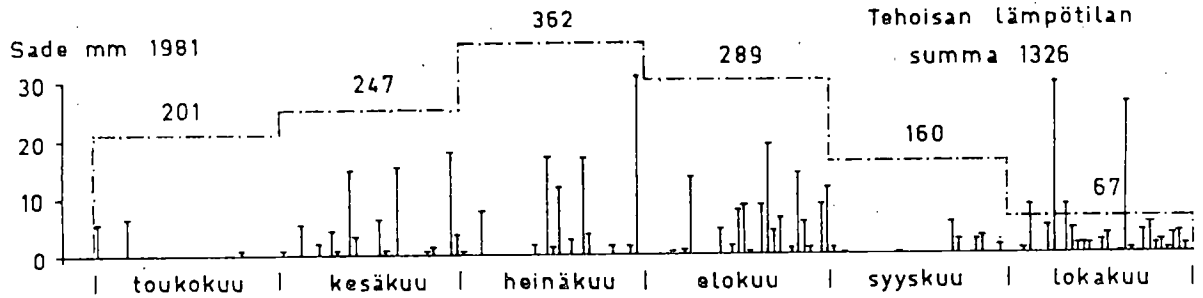
Kirjallisuutta

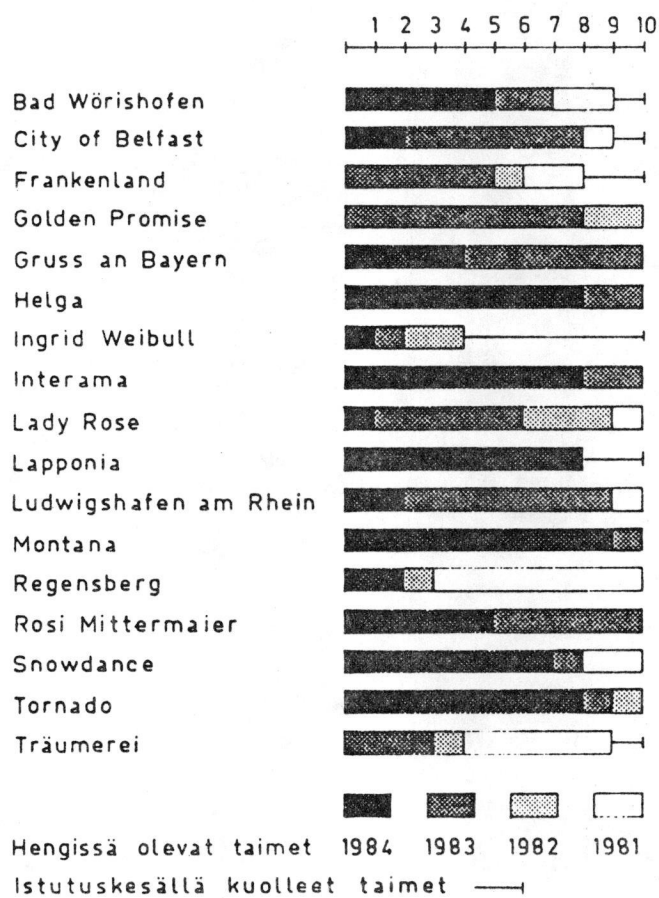
- KALLIO, T. K. 1966. Ryhmäruusulajikkeet. Maatal. ja Koetoim. 20: 101-110.
- 1967. Kokemuksia ryhmäruusuista. Puutarha 70: 220-222.
  - 1970. Ryhmäruusulajikkeiden tarkastelua puutarhantutkimuslaitoksella. Puutarha 73: 212-215, 218.
  - 1972. Uusia ryhmäruusulajikkeita puutarhantutkimuslaitoksella. Puutarha 75: 566-569.
  - 1973a. Ergebnisse von Beetrosensorten in Finland 1961-71. Ann. Agric. Fenn. 12: 126-134.
  - 1973b. Uusia tertturuusulajikkeita. Koetoim. ja Käyt. 30: 1-2.
  - 1980. Ryhmäruusujen lajikekokeet puutarhantutkimuslaitoksella 1976-79. Puutarhantutk.lait. Tiedote 24: 18-28.
  - & KARHINIEMI, A. 1977. Ryhmäruusukokeet puutarhantutkimuslaitoksessa 1972-76. Puutarhantutk.lait. Tiedote 10: 41-49.

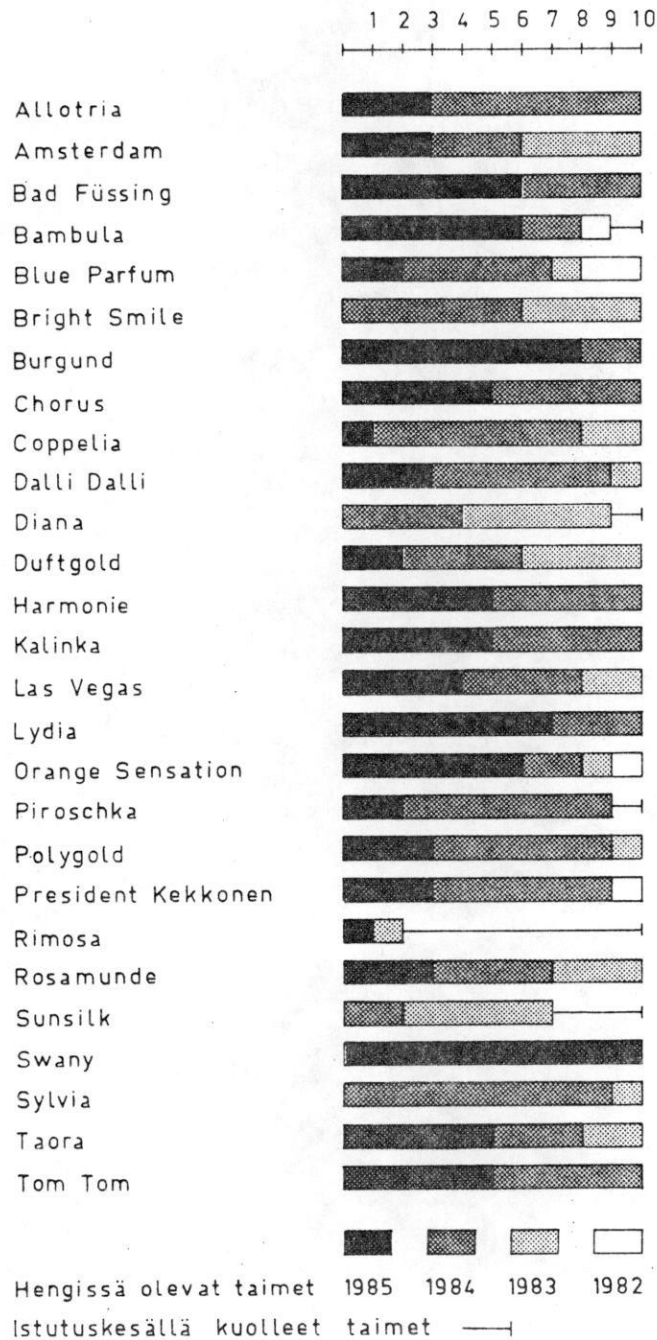
Kuva 1. Sääolosuhteet vuosina 1981-85 (lämpötila, sademäärä ja lumen syvyys) Maatalouden tutkimuskeskuksen puutarhaosastolla, Piikkiössä.

Kuva 2. Sademäärät ja tehoisan lämpötilan summat vuosina 1981-1984.

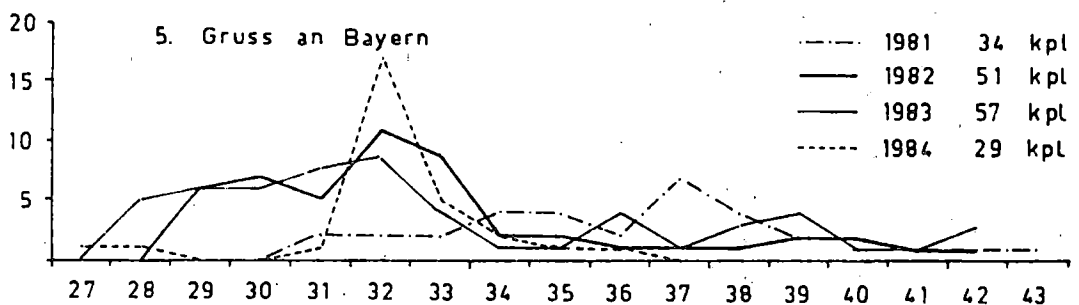
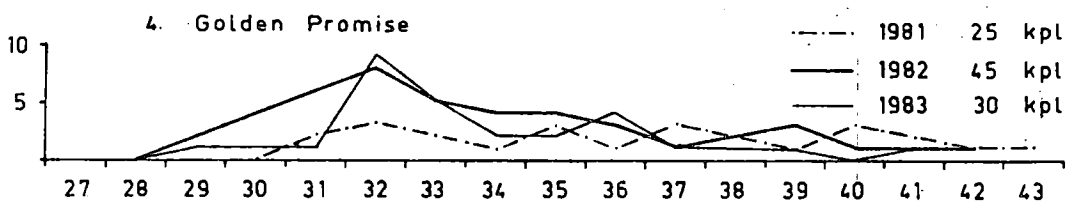
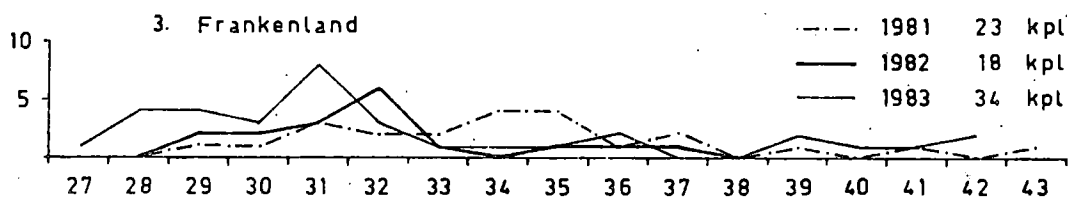
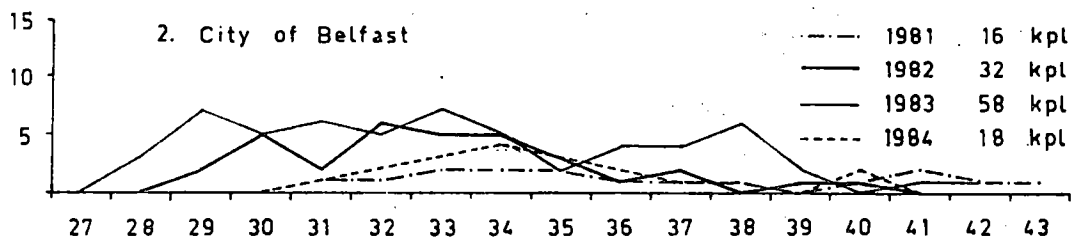
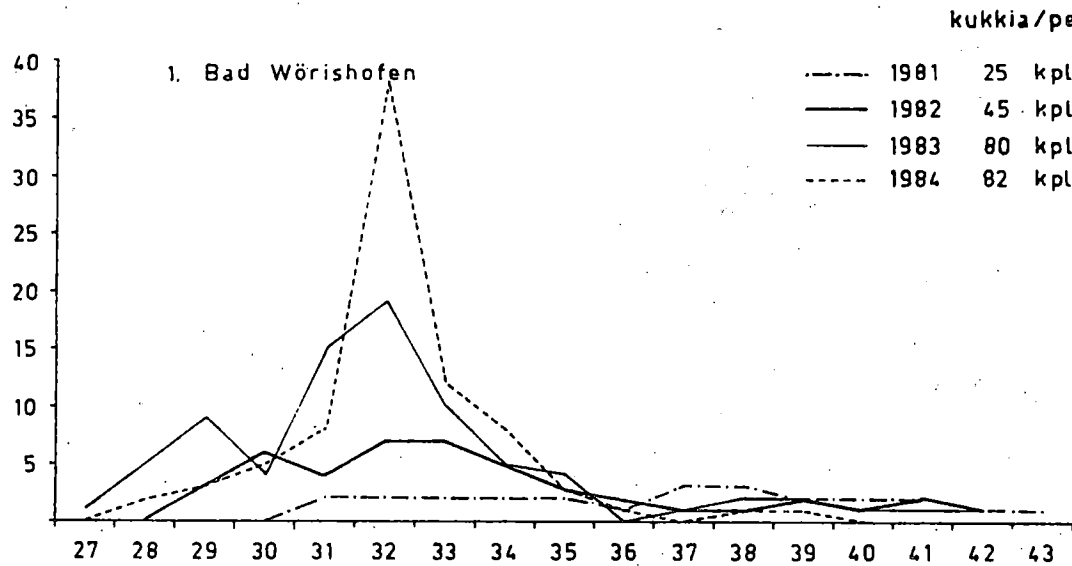
Kuva 3. Vuonna 1981 istutetun ryhmäruusujen lajikekokeen ruusuyksilöiden menestyminen vuosina 1981-84. Alunperin istutettu 10 tainta/lajike.

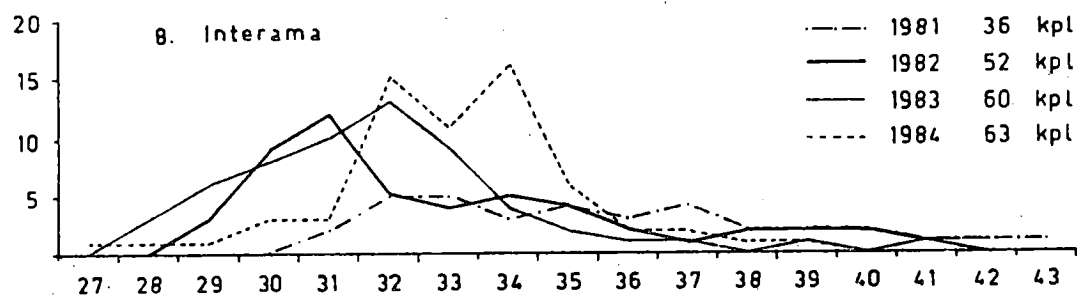
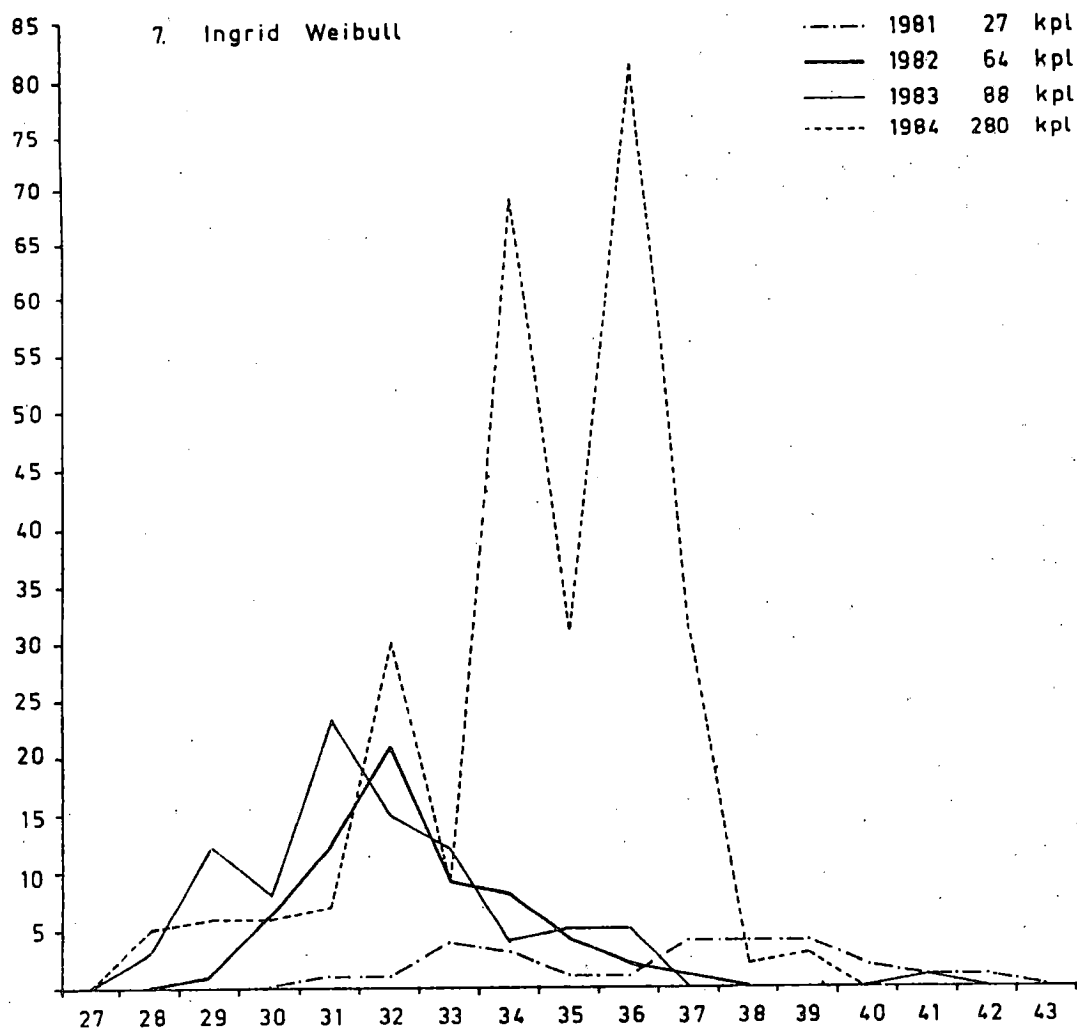
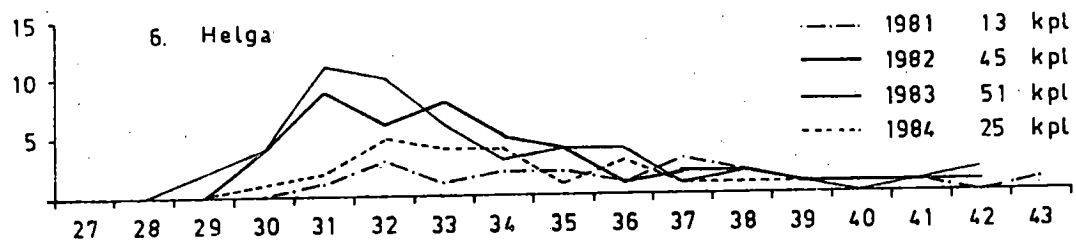

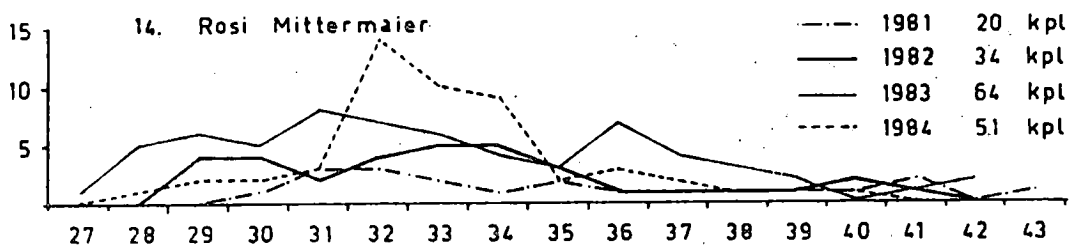
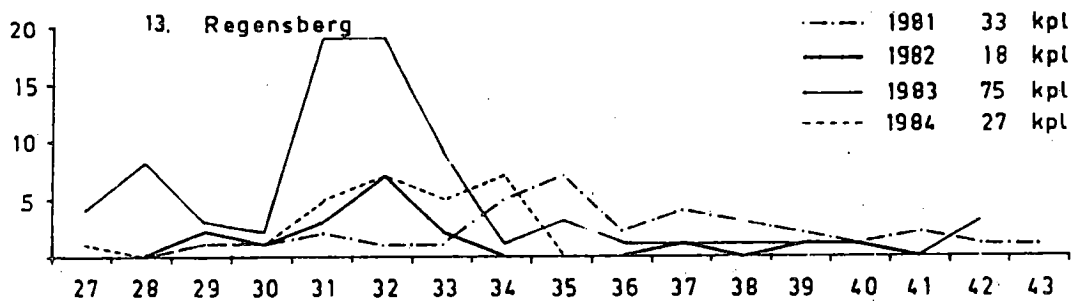
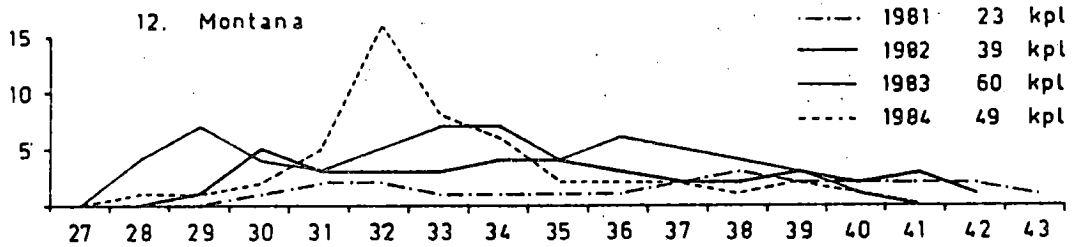
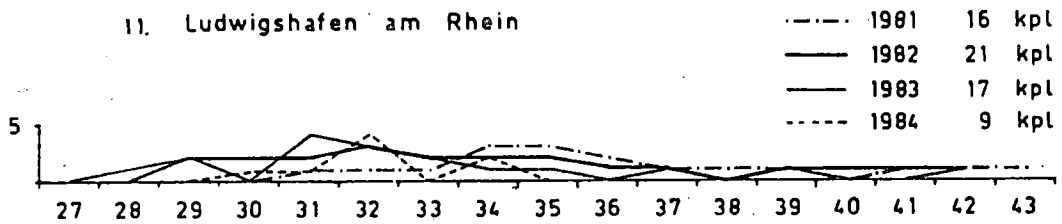
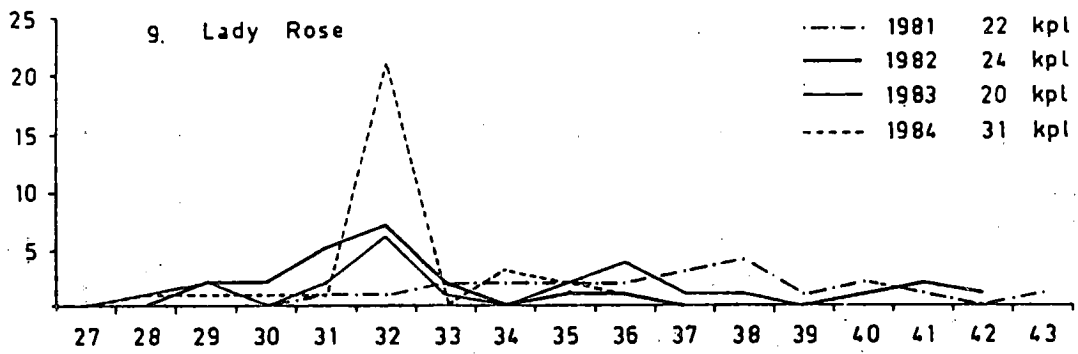
Kuva 4. Vuonna 1982 istutetun ryhmäruusujen lajikekokeen ruusuyksilöiden menestyminen vuosina 1982-85. Alunperin istutettu 10 tainta/lajike.

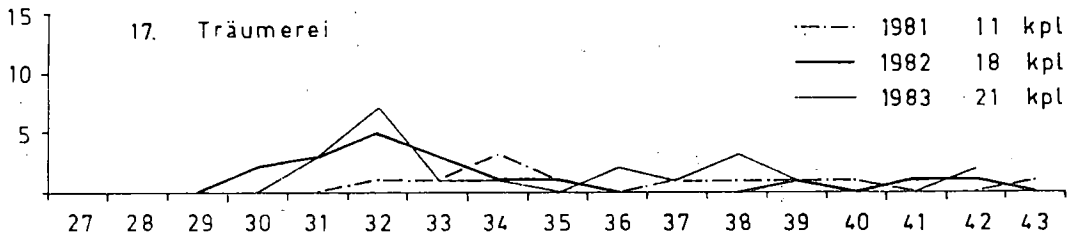
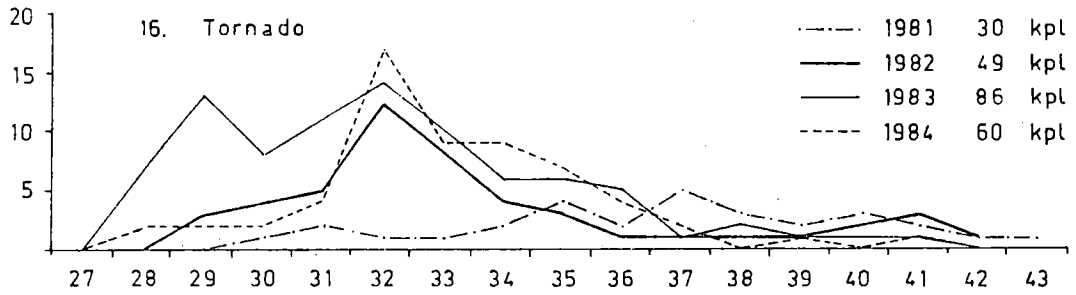
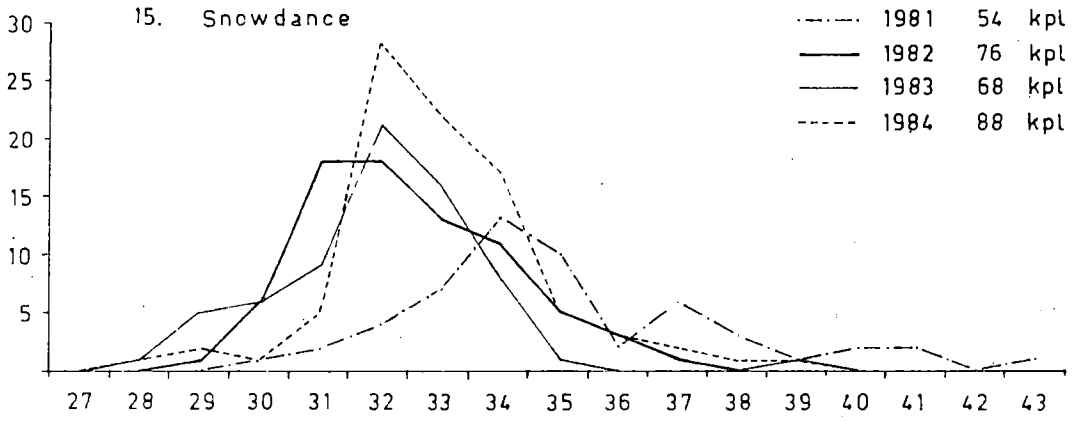

Kaaviot 1-17. Vuonna 1981 istutetun ryhmäruusujen lajikekokeen ruusujen kukinta (kukkia/pensas) vuosina 1981-84. Kukat laskettu ja poimittu viikoilla 27-43.

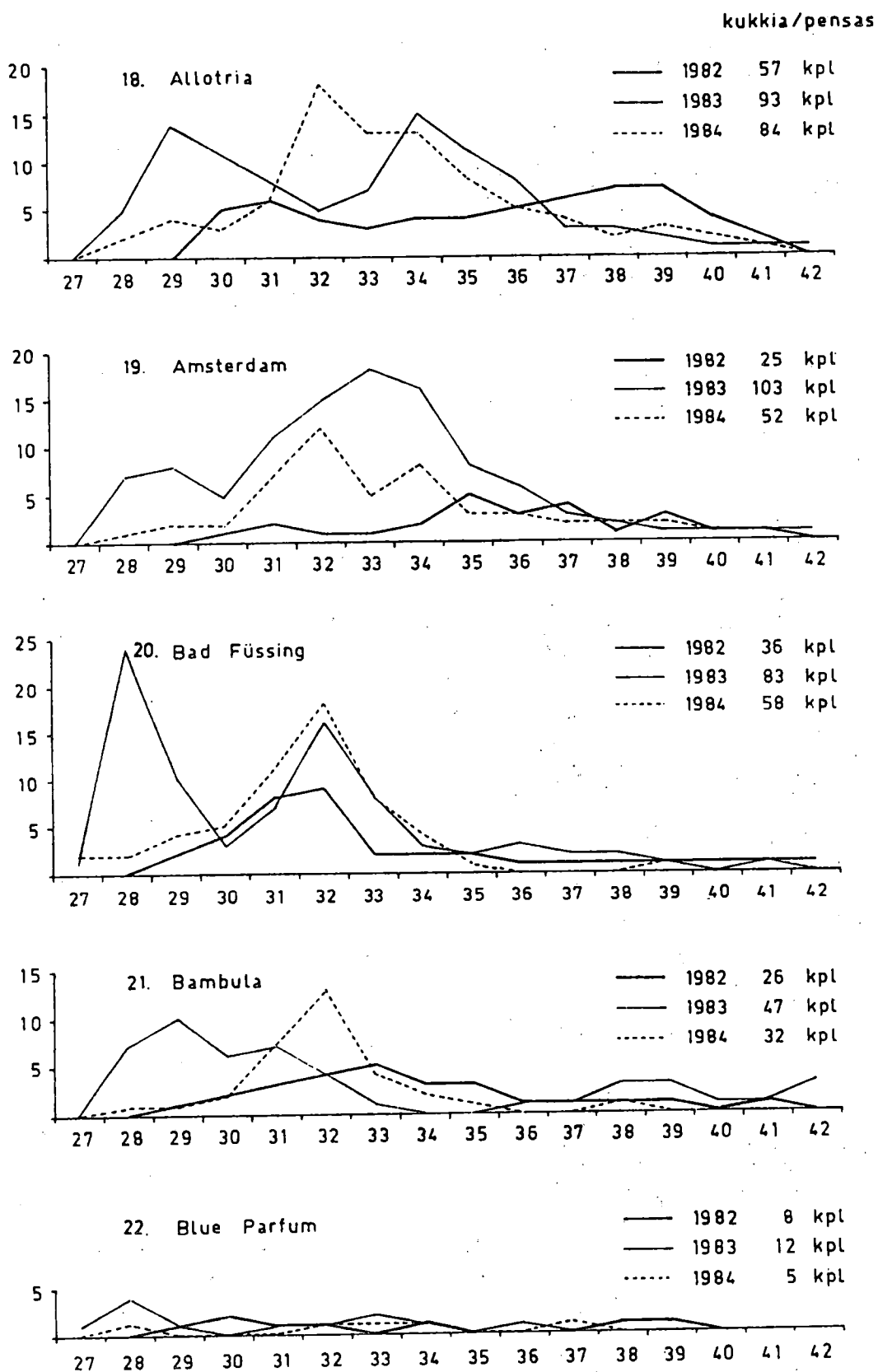

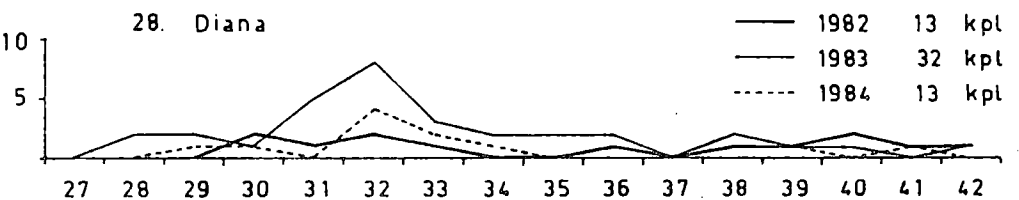
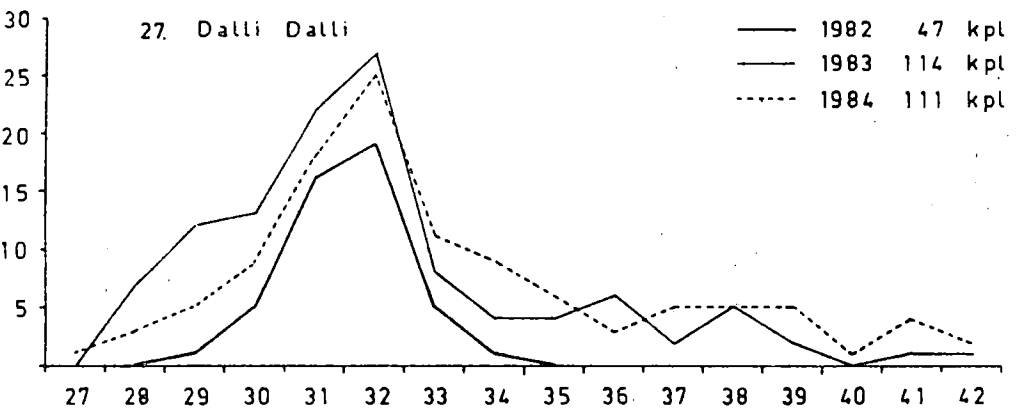
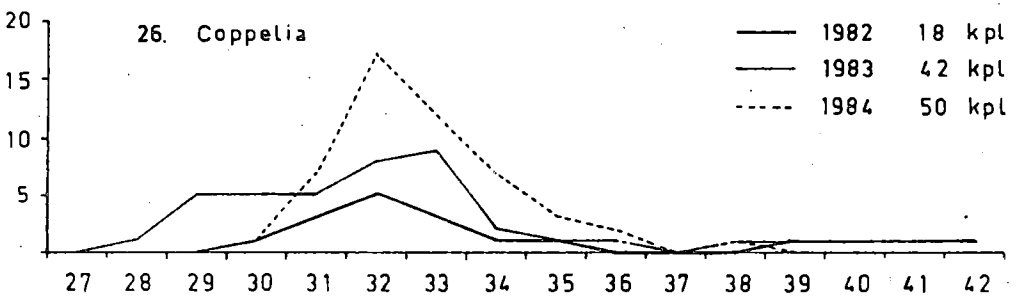
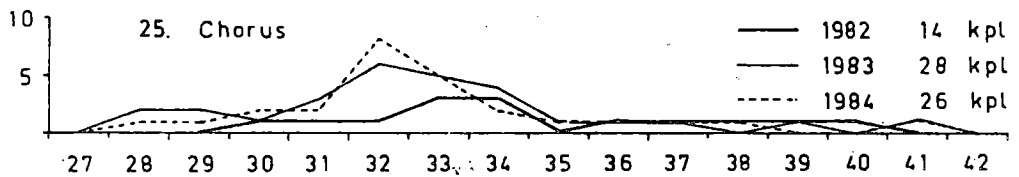
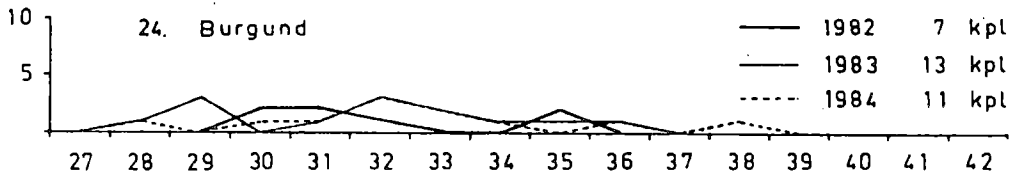
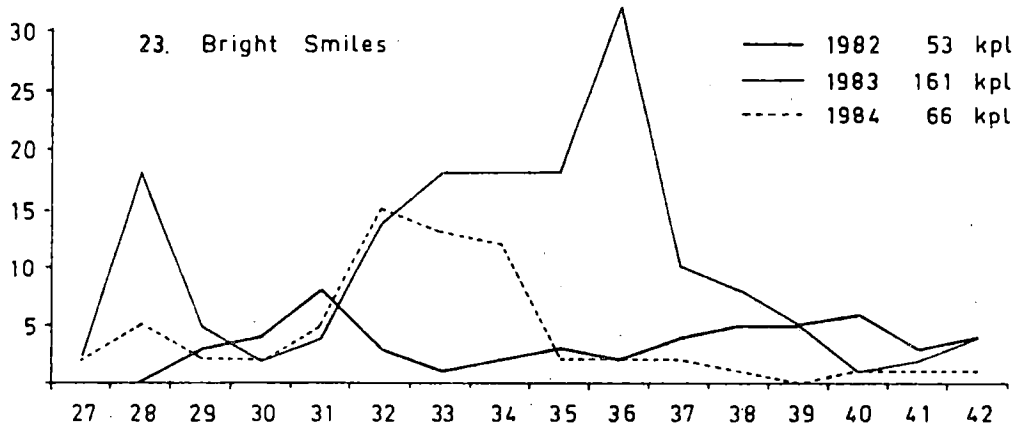

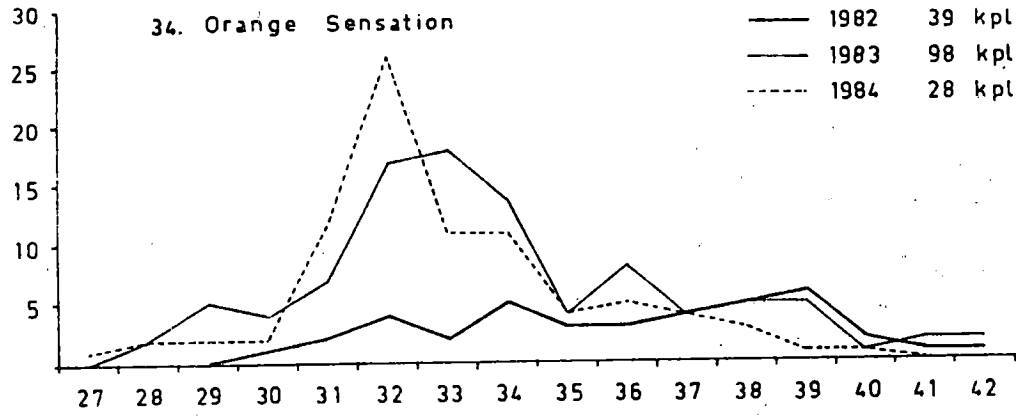
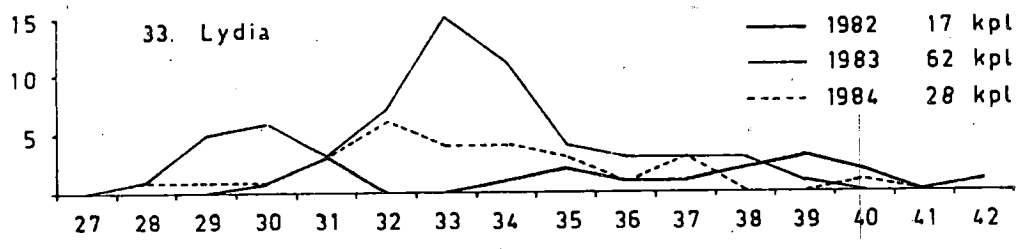
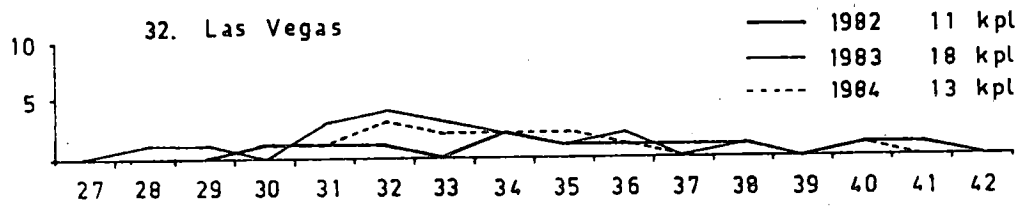
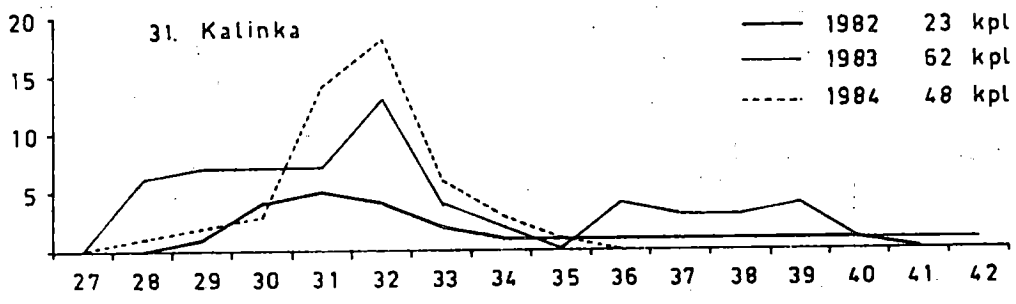
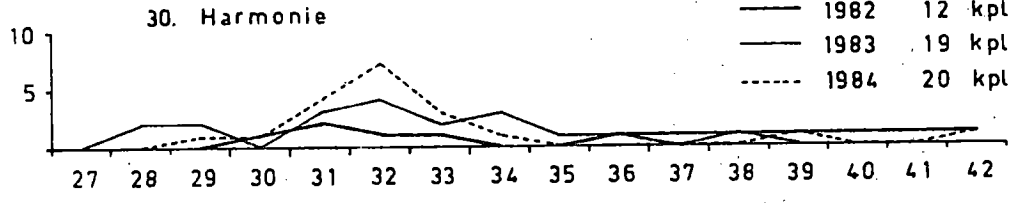
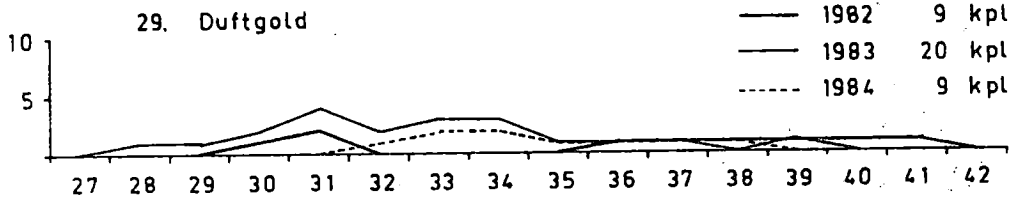

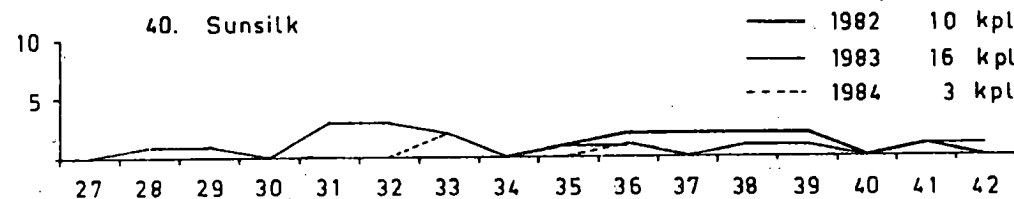
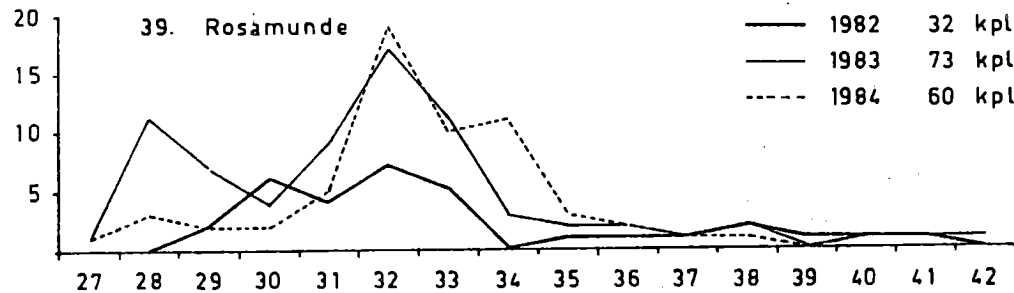
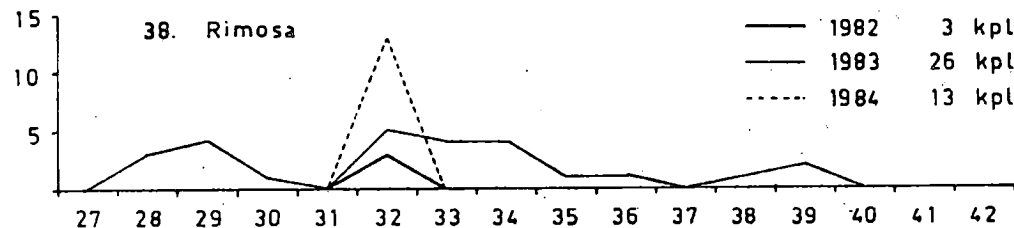
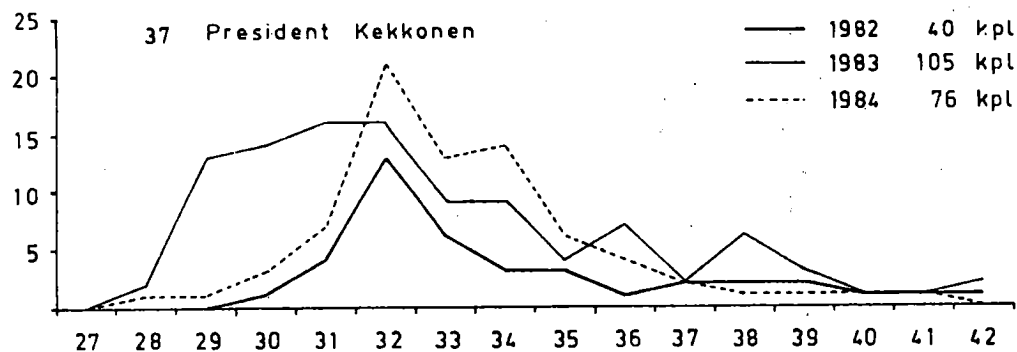
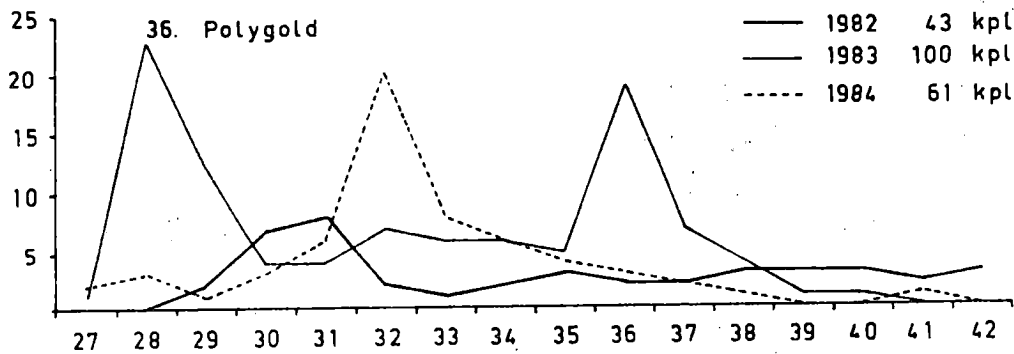
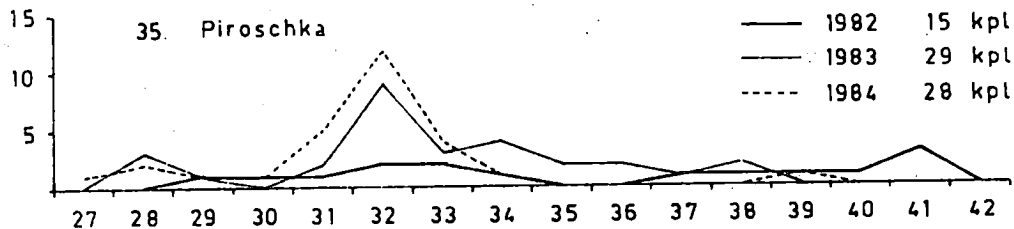

Kaaviot 18-44. Vuonna 1982 istutetun ryhmäruusujen lajikekokeen ruusujen kukinta (kukkia/pensas) vuosina 1982-84. Kukat laskettu ja poimittu viikoilla 27-42.

MAATALOUDEN TUTKIMUSKESKUKSEN TIEDOTTEET

1983

1. Maatalouden tutkimuskeskuksen yksiköiden tiedotteet 1975-1982. 48 p.
2. KONTTURI, M. Mallasohra - kirjallisuuskatsaus. 42 p.
3. NORDLUND, A. & ESALA, M. Maatalouden sääpalvelut ulkomailla. Kirjallisuustutkimus. 66 p.
4. MUSTONEN, L., PULLI, S., RANTANEN, O. & MATTILA, L. Virallisten lajikekokeiden tuloksia 1975-1982. 186 p. + 4 liitettä.
5. SUONURMI-RASI, R. & HUOKUNA, E. Kaliumin lannoitustason ja -tavan vaikutus tuorerehunurmien satoihin ja maiden K-pitoisuuksiin. 13 p. + 8 liitettä.
6. KEMPPAINEN, E. & HEIMO, M. Förbättring av stallgödselns utnyttjande. Litteraturöversikt. 81 p.
7. MULTAMÄKI, K. & KASEVA, A. Kotimaiset lajikkeet. 10 p.
8. LÖFSTRÖM, I. Kasvien sisältämät aineet tuholaiistorjunnassa. 26 p.
9. HEIKINHEIMO, O. Kirvojen preparointi ja määrittäminen. 67 p. + 12 liitettä.
10. SAARELA, I. Soklin fosforimalmi fosforilannoitteena. p. 1-13. Humuspitoiset lannoitteet. p. 14-20.
11. YLÄRANTA, T. Jordanalysetoder i de nordiska länderna. 13 p.
12. LUOMA, S. & HAKKOLA, H. Avomaan vihanneskasvien lajikekokeiden tuloksia vuosilta 1979-82. 21 p.
13. KIVISAARI, S. & LARPES, G. Kylvöajankohdan vaikutus kevätvehnän, ohran ja kauran satoon 10-vuotiskautena 1970-1979 Tikkurilassa. 54 p.
14. ERVIÖ, R. Maaperäkarttaselitys. ESPOO - INKOO. 26 p.
15. BREMER, K. Ydinkasvien tuottaminen kasvisolukkoviljelyn avulla. 63 p.

1984

1. Tiivistelmät eräistä MTTK:n julkaisuista 1983. 74 p.
2. ESALA, M. & LARPES, G. Kevätviljojen sijoituslannoitus savimailla. 35 p.
3. ETTALA, E. Ayrshire-, friisiläis- ja suomenkarjalehmien vertailu kotoisilla rehuilla. 7 p. + 18 liitettä.

4. LUOMA, S. & HAKKOLA, H. Keräkaalin lajikekokeiden tuloksia vuosilta 1975-83. 22 p.
5. KURKI, L. Tomaattilajikkeet ja hiilidioksidin lisäys. Kasvihuonetomaatin viljelylämpötiloista. Kasvihuonekurkun tuentamenetelmien vertailua. Sijoituslannoitus ja kasvualustan ilmastus kasvihuonekurkulla ja tomaattilla. 21 p.
6. VIJORINEN, M. Italianraiheinä ja viljat tuorerehunä. 17 p.
7. ANISZEWSKI, T. Lupiini viherlannoituskasvina. Arviointeja esikokeiden ja kirjallisuuden pohjalta. 11 p.
8. HUOKUNA, E. & HAKKOLA, H. Koiranheinän ja timotein kasvu ja rehuarvon muutokset säilörehuasteella. 54 p.
9. VALMARI, A. Roudan kehittymisen tilastollinen malli. 33 p.
10. HAKKOLA, H. Kuonakalkituskokeiden tuloksia 1978-83. 42 p.
11. SIPPOLA, J. & SAARELA, I. Eräät maa-analyysimenetelmät fosforilannoitustarpeen ilmaisijoina. 20 p.
12. RAVANTTI, S. Terhi-punanata. 37 p.
13. URVAS, L. & HYVÄRINEN, S. Kolme ravinnesuhdetta Suomen maalajeissa. 10 p.
14. ANSALEHTO, A., ELOMAA, E., ESALA, M., KERSALO, J. & NORDLUND, A. Maatalouden sääpalvelukokeilu kesällä 1983. 101 p.
15. MUSTONEN, L., PULLI, S., RANTANEN, O. & MATTILA, L. Virallisten lajikekokeiden tuloksia 1976-1983. 202 p. + 4 liitettä.
16. JUNNILA, S. Ympäristötekijöiden vaikutus herbisidien käyttäytymiseen maassa. Kirjallisuustutkimus. 15 p. + 4 liitettä.
17. PESSALA, R., HAKKOLA, H. & VALMARI, A. Kylvöajan merkitys porkkanan viljelyssä. 22 p.
18. NISULA, H. Uusimpia tuloksia Ruukin lihanautakokeista. 39 p.
19. SAARELA, I. Kevätöljykasvien boorilannoitus. 122 p. + 2 liitettä.
20. URVAS, L. Maaperäkarttaselitys. PORI - HARJAVALTA. 28 p. + 14 liitettä.
21. LEHTINEN, S. Avomaavihannesten lannoitus- ja kastelukokeet 1978-1983. 62 p. + 17 liitettä.
22. ANISZEWSKI, T. & SIMOJOKI, P. Rikkakasvien siementen määrä ja elinvoima eräillä MTTK:n kiertokoealueilla. Kirjallisuustutkimus ja MTTK:n kolmen tutkimusaseman näytteiden analyysi. p. 1-38.
- PALDANIUS, E. & SIMOJOKI, P. Rikkakasvien siementen määrä ja elinvoima Satakunnan ja Etelä-Pohjanmaan tutkimusasemien maanäytteissä. p. 39-56.

23. RINNE, S-L. & SIPPOLA, J. Maatalouden jätteiden kompostointi. 52 p.
I Typpi -ja fosforilisä oljen kompostoinnissa
II Maatalouden jätteet kompostin raaka-aineina
III Kompostin arvo lannoitteena

1985

1. Tiivistelmiä MTTK:n tutkimuksista ja julkaisuista 1984. 67 p.
2. ANSALEHTO, A., ELOMAA, E., ESALA, M., NORLUND, A. & PILLI-SIHVOLA, Y.
Maatalouden sääpalvelukokeilu kesällä 1984. 127 p.
3. ETTALA, E. Säilörehu Maatalouden tutkimuskeskuksen lypsykarjakokeissa
1970 - luvulla. 270 p.
4. ETTALA, E. Laidun lypsykarjaruokinnassa. 220 p.
5. TUORI, M. & NISULA, H. Ruokintarutiinien merkitys naudoilla. Kirjallisuus-
tutkimus. 38 p.
6. TURTOLO, E. & JAAKKOLA, A. Viljelykasvin ja lannoitustason vaikutus
typen ja fosforin huuhtoutumiseen savimaasta. 43 p.
7. AURA, E. Avomaan vihannesten veden ja typen tarve.
Nitrogen and water requirements for carrot, beetroot, onion and cabbage. 61 p.
8. Puutarhaosaston tutkimustuloksia. Taimitarha ja dendrologia. 94 p.
9. KEMPPAINEN, E. Kuivikkeen vaikutus lannan arvoon.
Kuivikkeiden ammoniakkin sitomiskyky. 25 p.
10. JAAKKOLA, A., HAKKOLA, H., HIIVOLA, S-L., JÄRVI, A., KÖYLIJÄRVI, J. &
VUORINEN, M. Terästeollisuuden kuonat kalkitusaineina. 44 p.
11. JAAKKOLA, A., ETTALA, E., HAKKOLA, H., HEIKKILÄ, R. & VUORINEN, M.
Siilinjärven kalkki kalkitusaineena. 53 p.
12. TAKALA, M. Asumajätevesien imeyttäminen maahan ja energiapajun viljely
imeytyskentällä. 36 p.
13. JOKINEN, R. & HYVÄRINEN, S. Eri maalajien magnesiumpitoisuus ja sen
vaikutus ravinnesuhteisiin Ca/Mg ja Mg/K. 15 p.
14. JUNNILA, S. Rikkakasvien siementen itämislepo. Kirjallisuuskatsaus. 29 p.
15. MÄKELÄ, K. Talven aikana kuolleiden ryhmäruusujen versoissa esiintyvä
sieniläjäisto vuosina 1976-1982. 13 p. + 8 liitettä.
16. MUSTONEN, L., PULLI, S., RANTANEN, O. & MATTILA, L. Virallisten lajikekokeiden
tuloksia 1977-1984. 168 p. + 4 liitettä.

17. SÄKÖ, J. Maatalouden tutkimuskeskuksen puutarhaosastolla Piikkiössä kokeillut ja kokeiltavana olevat omenalajikkeet.
Perusrungon merkitys omenapuiden talvehtimisessä 1983-84.
SÄKÖ, J. & LAURINEN, E. Omenapuiden harjuistutus.
HIIRSALMI, H. & SÄKÖ, J. Mansikan jalostus johtanut tulokseen.
18. ETTALA, E., SUVITIE, M., VIRTANEN, E., PITKÄNEN, T., ZITTING, M., NÄSI, M., TUOMIKOSKI, T. & NISKANEN, M. Metsä -ja maatalouden sivutuotteet lihamullien rehuna. 51 p.
19. MANNER, R. & AALTONEN, T. Pitko-syysvehnä. 6 p + 27 liitettä.
20. MANNER, R. & AALTONEN, T. Kartano-syysruis. 5 p + 13 liitettä.
21. ANISZEWSKI, T. Lupiini viljelykasvina. 134 p.
22. HUOKUNA, E., JÄRVI, A., RINNE, K. & TALVITIE, H. Nurmipalkokasvit puhtaana kasvustona ja heinäseoksena. p. 1-12.
HUOKUNA, E. Apilan pahkahomeen esiintymisestä. p. 13-20.
HUOKUNA, E. & HÄKKINEN, S. Englanninraiheinä säilörehunurmista. p. 21-26.
23. VIRKKUNEN, H., KOMMERI, M., LARPE, E., MICORDIA, A. & LAMPILA, M. Eri säilöntäaineet esikuivatun ja tuoreen säilörehun valmistuksessa sekä kiinteä ja nouseva väkirehun annostus mullien kasvatuksessa. p. 1-32.
VIRKKUNEN, H., KOMMERI, M., SORMUNEN-CRISTIAN, R. & LAMPILA, M. Eri säilöntäaineet nurmirehun säilönnässä. p. 33-45.
24. RISSANEN, H., ETTALA, E., MELA, T. & MUSTONEN, L. Laitumen sadetuksen ja väkirehujen käytön vaikutus lehmien tuotoksiin. p. 1-21.
RISSANEN, H., KOSSILA, V. & VASARA, A. Urea, Urea-Foeforihappo-Viherjauhoyhdisteen (UPV) ja soijan vertailu raakavalkuaislähteinä maidontuotantokokeissa lehmillä. p. 22-30.
KOSSILA, V., KOMMERI, M. & RISSANEN, H. Monokalsiumfosfaatti ja ureafosfaatti sekä käsittelemätön olki ja ammoniakilla käsitelty olki mullien ruokinnassa. p. 31-40.
25. KORTET, S. Puna-apilan paikalliskantojen ekologia. 66 p.
26. MEHTO, U. Viljojen rikkakasvien torjunta ilman herbisidejä. Kirjallisuustutkimus. 77 p.
27. HUHTA, H. & HEIKKILÄ, R. Rehuviljan viljely Pohjois-Karjalassa. 24 p. + 2 liitettä.

2. KEMPPAINEN, E. Karjanlannan hoito ja käyttö Suomessa. 102 p. + 6 liitettä.
3. KEMPPAINEN, E. & HAKKOLA, H. Lietelanta nurmen peruslannoitteena. 25 p.
4. NIEMELÄINEN, O. Nurmikkoheinien ominaisuudet. Kirjallisuustutkimus. Tuloksia punanatojen ja niittynurmikan virallisista nurmikon lajikekokeista vuosilta 1977-84. 48 p.
5. MUSTONEN, L., PULLI, S., RANTANEN, O. & MATTILA, L. Virallisten lajikekokeiden tuloksia 1978-1985. 128 p.+ 4 liitettä.
6. NIEMELÄINEN, O. & PULLI, S. Puna-apilalajikkeiden siemenmuodostus. Tuloksia apilan virallisista siemenviljelyn lajikekokeista vuosilta 1978-84. 42 p.
7. NIEMELÄINEN, O. Syksyn, talven ja kevään lämpö- ja valo-olojen vaikutus koiranheinän, niittynurmikan ja punanadan röyhymuodostukseen. Kirjallisuustutkimus. 51 p.
8. ERVIÖ, L-R. & ERKAMO, M. Pakettipellon viljelyn uudelleen aloittaminen herbisidien avulla.
ERVIÖ, L-R. Korren vahvistaminen timotein siemenviljelyksillä.
HIIVOLA, S-L. Klormekvatin käyttö timotein siemennurmilla.
ERVIÖ, L-R. & HIIVOLA, S-L. Herbisidien käytön vähentäminen viljakasvustossa.
9. KEMPPAINEN, E. & HAKKOLA, H. Säilörehun puristeneste ja virtsa lannoitteina. 43 p.
10. MATIKAINEN, A. & HUHTA, H. Nurmikasvilajikkeet Karjalan tutkimusasemalla. 24 p.
11. SOVERO, M. Nopsa-kevättrypsi. 15 p. + 2 liitettä.
12. NIEMELÄ, P. Kuiviketurpeen soveltuvuus turkistarhoilla kertyvän sonnan ja virtsan käsittelyyn. 15 p + 4 liitettä.
13. PULLI, S., Vestman, E., TOIVONEN, V. & AALTONEN, M. Yksivuotisten tuorerehukasvien sopeutuminen Suomen kasvuoloihin. 51 p.
14. SIMOJOKI, P., RINNE, S-L., SIPPOLA, J., RINNE, K., HIIVOLA, S-L. & TALVITIE, H. Hernekaurasta saatava typpilannoitusyhöty. 27p. + 22 liitettä.

15. SÄKÖ, J. & YLI-PIETILÄ, M. Hedelmäpuiden ja marjakasvien talvehtiminen talvella 1984-85 28 p.
16. MANNER, R. & KORTET, S. Niina-ohra. 31 p + 1 liite.
17. TURTOLA, E. & JAAKKOLA, A. Viljelykasvin, lannoituksen ja sadetuksen vaikutus kaliumin, kalsiumin, magnesiumin, natriumin, sulfaattirikin sekä kloridin huuhtoutumiseen savimaasta. 43 p.
18. TOIVONEN, V. & LAMPILA, M. Juurikasvisäilörehujen valmistus, laatu, rehuarvo ja mahdollinen käyttö etanolin valmistuksessa. 106 p. + 23 liitettä.
19. ETTALA, E. & VIRTANEN, E. Ayrshöken, friisiläisen ja suomenkarjan monivuotinen vertailu kotovaraisella säilörehu-vilja- ja heinä-vilja-urearuo-kinnalla.
1. Kolmen ensimmäisen lypsykauden tuotantotulokset.
114 p. + 5 liitettä.
21. RAVANTTI, S. Iki-timotei. 33 p. + 1 liite.
22. URVAS, L. & VIRRI, K. Maaperäkarttaselitys. Turku-Rymättylä.
34 p. + 7 liitettä.
23. VUORINEN, M. Kalkituskoekiden tuloksia saraturvemaalta 1977-83 22 p.

1987

2. PALDANIUS, E. Oljen kompostointi erilaisia seosmateriaaleja typpilähteenä käyttäen. 55 p. + 1 liite.
3. LEIVISKÄ, P. & NISSILÄ, R. Säämittauksen tuloksia Pohjois-Pohjanmaan tutkimusasemalla Ruukissa. 31 p.
4. HAKKOLA, H., HEIKKILÄ, R., RINNE, K. & VUORINEN, M. Odelman typpilannoitus, sängenkorkeus ja niittoaika. 39 p.
5. NIEMELÄ, T. & NIMELÄINEN, O. Kasvualustan tiivistyminen ja nurmikon kulumisen nurmikon stressitekijöinä. Kirjallisuuskatsaus. p. 1-30.
NIEMELÄ, T. Siirtonurmikon kasvatus ja käyttö. Kirjallisuuskatsaus. p. 31-42.
6. LUOMA, S., RAHKO, I. & HAKKOLA, H. Kiinankaalin viljelykoekiden tuloksia 1981-85. 25 p.
7. MUSTONEN, L., PULLI, S., RANTANEN, O. & MATTILA, L. Virallisten lajikekoekiden tuloksia 1979-1986. 165 p. + 9 liitettä.

9. YLI-PIETILÄ, M., SÄKÖ, J. & KINNANEN, H. Puuvartisten koristekasvien talvehtiminen talvella 1984-85. 38 p.
10. VUORINEN, M. & TAKALA, M. Porkkanan ja punajuurikkaan sadetus, typpi-lannoitus ja kalkitus poutivalla hiekkamaalla. 30 p.
11. MULTAMÄKI, K. & KASEVA, A. Kotimaiset lajikkeet p. 1-8
Domestic Varieties p. 9-17.
12. TUOVINEN, T. Omenakääriäisen ennustemenetelmä p. 1-17
Pihlanmarjakoin ennustemenetelmä p. 18-32.
13. MÄKELÄ, K. Peittauksen vaikutus kotimaisen heinäsiemenen itävyyteen, orastuvuuteen ja sienistöön. 15 p.
14. Osa 1. YLÄRANTA, T. Radioaktiivinen laskeuma ja säteilyvalvonta
PAASIKALLIO, A. Radionuklidien siirtyminen viljelykasveihin
62 p.
14. Osa 2. KOSSILA, V. Radionuklidien siirtyminen kotieläimiin ja eläin-
tuotteisiin sekä vaikutukset eläinten terveyteen ja tuotantoon. 109 p.
15. RAVANTTI, S. Alma-timotei. 38 p. + 2 liitettä.
16. LEHMUSHOVI, A. Ryhmäruusujen lajikekokeet vuosina 1981-84. 29 p.

18. HIIRSALMI, H., JUNNILA, S. & SÄKÖ, J. Ahomansikasta suomalainen vil-
jelylajike. p. 1-8.
Mesimarjan jalostus johtanut tulokseen. p. 9-21.
19. TALVITIE, H., HIIVOLA, S-L. & JÄRVI, A. Satojen ja satovahinkojen ar-
viointitutkimus. 87 p.

